Europa-Parlamentet
2019-2024

Budgetkontroluddvalget

2023/2129(DEC)

12.1.2024

UDKAST TIL BETÆNKNING

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen og forvaltningsorganerne
(2023/2129(DEC))

Budgetkontroluddvalget

Ordfører: Isabel García Muñoz

INDHOLD

Side

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen 4

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø for regnskabsåret 2022 6

3. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur for regnskabsåret 2022 9

4. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er for regnskabsåret 2022 12

5. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd for regnskabsåret 2022....15

6. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område for regnskabsåret 2022....18

7. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning for regnskabsåret 2022 21

8. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om afslutning af regnskaberne for Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen 24

9. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen og forvaltningsorganerne 26

KAPITEL I – Den flerårige finansielle ramme (FFR) 29

KAPITEL II - Den europæiske genopretnings- og resiliensfacilitet 57

1. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport vedrørende EU-budgettet for 2022 (COM(2023)0401),

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2022, med institutionernes svar[3], og Revisionsrettens særberetninger,

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[4] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[4] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[5], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. meddeler Kommissionen decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022 / udsætter sin afgørelse om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse og beslutningen, der er en integrerende del heraf, til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten samt til medlemsstaternes nationale og regionale revisionsinstitutioner og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

[5] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

2. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø for regnskabsåret 2022
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til det endelige årsregnskab for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø for regnskabsåret 2022[3],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022, med agenturernes svar[4],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[5] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til forvaltningsorganerne for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C, C/2023/809, 22.11.2023.
[4] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[7], særlig artikel 14, stk. 3,

– der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 af 21. september 2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[8], særlig artikel 66, stk. 1 og 2,

– der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/173 af 12. februar 2021 om oprettelse af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU, 2013/771/EU, 2013/778/EU, 2013/779/EU, 2013/776/EU og 2013/770/EU[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. meddeler direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022/udsætter sin afgørelse om decharge til direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige

---

[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[7] EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.
[8] EUT L 297 af 22.9.2004, s. 6.
[9] EUT L 50 af 15.2.2021, s. 9.

budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse, afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen, og beslutningen, der udgør en integrerende del af disse afgørelser, til direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

3. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur for regnskabsåret 2022
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til det endelige årsregnskab for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur for regnskabsåret 2022[3],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022, med agenturernes svar[4],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[5] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til forvaltningsorganerne for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C, C/2023/811, 22.11.2023.
[4] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[7], særlig artikel 14, stk. 3,

– der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 af 21. september 2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[8], særlig artikel 66, stk. 1 og 2,

– der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/173 af 12. februar 2021 om oprettelse af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU, 2013/771/EU, 2013/778/EU, 2013/779/EU, 2013/776/EU og 2013/770/EU[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. meddeler den fungerende direktør for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022/udsætter sin afgørelse om decharge til den fungerende direktør for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige

---

[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[7] EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.
[8] EUT L 297 af 22.9.2004, s. 6.
[9] EUT L 50 af 15.2.2021, s. 9.

budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse, afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen, og beslutningen, der udgør en integrerende del af disse afgørelser, til den fungerende direktør for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

4. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er for regnskabsåret 2022 (2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til det endelige årsregnskab for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er for regnskabsåret 2022[3],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022, med agenturernes svar[4],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[5] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til forvaltningsorganerne for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C, C/2023/822, 22.11.2023.
[4] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[7], særlig artikel 14, stk. 3,

– der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 af 21. september 2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[8], særlig artikel 66, stk. 1 og 2,

– der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/173 af 12. februar 2021 om oprettelse af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU, 2013/771/EU, 2013/778/EU, 2013/779/EU, 2013/776/EU og 2013/770/EU[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. meddeler direktøren for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022/udsætter sin afgørelse om decharge til direktøren for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige

---

[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[7] EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.
[8] EUT L 297 af 22.9.2004, s. 6.
[9] EUT L 50 af 15.2.2021, s. 9.

budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse, afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen, og beslutningen, der udgør en integrerende del af disse afgørelser, til direktøren for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

5. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd for regnskabsåret 2022
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til det endelige årsregnskab for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd for regnskabsåret 2022[3],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022, med agenturernes svar[4],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[5] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til forvaltningsorganerne for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C, C/2023/831, 22.11.2023.
[4] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[7], særlig artikel 14, stk. 3,

– der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 af 21. september 2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[8], særlig artikel 66, stk. 1 og 2,

– der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/173 af 12. februar 2021 om oprettelse af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU, 2013/771/EU, 2013/778/EU, 2013/779/EU, 2013/776/EU og 2013/770/EU[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. meddeler direktøren for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022 / udsætter sin afgørelse om decharge til direktøren for Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige

---

[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[7] EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.
[8] EUT L 297 af 22.9.2004, s. 6.
[9] EUT L 50 af 15.2.2021, s. 9.

budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse, afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen, og beslutningen, der udgør en integrerende del af disse afgørelser, til direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

6. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område for regnskabsåret 2022
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til det endelige regnskab for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område for regnskabsåret 2022[3],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022, med agenturernes svar[4],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[5] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til forvaltningsorganerne for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C/2023/847, 22.11.2023.
[4] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[7], særlig artikel 14, stk. 3,

– der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 af 21. september 2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[8], særlig artikel 66, stk. 1 og 2,

– der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/173 af 12. februar 2021 om oprettelse af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU, 2013/771/EU, 2013/778/EU, 2013/779/EU, 2013/776/EU og 2013/770/EU[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. meddeler direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022 / udsætter sin afgørelse om decharge til direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige

---

[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[7] EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.
[8] EUT L 297 af 22.9.2004, s. 6.
[9] EUT L 50 af 15.2.2021, s. 9.

budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse, afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen, og beslutningen, der udgør en integrerende del af disse afgørelser, til direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

7. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om decharge for gennemførelsen af budgettet for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning for regnskabsåret 2022
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til det endelige årsregnskab for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning for regnskabsåret 2022[3],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om EU-agenturerne for regnskabsåret 2022, med agenturernes svar[4],

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[5] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til forvaltningsorganerne for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C, C/2023/850, 22.11.2023.
[4] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[5] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[6], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[7], særlig artikel 14, stk. 3,

– der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 1653/2004 af 21. september 2004 om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[8], særlig artikel 66, stk. 1 og 2,

– der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/173 af 12. februar 2021 om oprettelse af Det Europæiske Forvaltningsorgan for Klima, Infrastruktur og Miljø, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Sundhed og Det Digitale Område, Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Innovationsråd og SMV'er, Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur og om ophævelse af gennemførelsesafgørelse 2013/801/EU, 2013/771/EU, 2013/778/EU, 2013/779/EU, 2013/776/EU og 2013/770/EU[9],

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. meddeler direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022 / udsætter sin afgørelse om decharge til direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning for gennemførelsen af forvaltningsorganets budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

---

[6] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[7] EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.
[8] EUT L 297 af 22.9.2004, s. 6.
[9] EUT L 50 af 15.2.2021, s. 9.

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse, afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen, og beslutningen, der udgør en integrerende del af disse afgørelser, til direktøren for Det Europæiske Forvaltningsorgan for Forskning, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og drage omsorg for, at de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

8. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om afslutning af regnskaberne for Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022[1],

– der henviser til Den Europæiske Unions konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0391 – C9-0248/2023)[2],

– der henviser til Kommissionens beretning om opfølgningen på decharge for regnskabsåret 2022 (COM(2023)0384) og til de detaljerede svar på de specifikke anmodninger fra Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport vedrørende EU-budgettet for 2022 (COM(2023)0401),

– der henviser til Kommissionens årlige beretning til dechargemyndigheden om de interne revisioner, der er foretaget i 2022 (COM(2023)0323), og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der er vedføjet denne beretning (SWD(2023)0214),

– der henviser til Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2022, med institutionernes svar[3], og Revisionsrettens særberetninger,

– der henviser til Revisionsrettens erklæring[4] for regnskabsåret 2022 om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til Rådets henstilling af ... februar 2024 om decharge til forvaltningsorganerne for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2022 (00000/2024 – C9-0000/2024),

– der henviser til artikel 317, 318 og 319 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske

---

[1] EUT L 45 af 24.2.2022.
[2] EUT C, C/2023/2, 12.10.2023.
[3] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.
[4] EUT C, C/2023/112, 12.10.2023.

Atomenergifællesskab,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012[5], særlig artikel 69, 260, 261 og 262,

– der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 af 19. december 2002 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer[6], særlig artikel 14, stk. 2 og 3,

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

1. godkender afslutningen af regnskaberne for Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022/udsætter afslutningen af regnskaberne for Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022;

2. fremsætter sine bemærkninger i beslutningen, der udgør en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III – Kommissionen og forvaltningsorganerne;

3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Unions Domstol, Revisionsretten og Den Europæiske Investeringsbank samt til de nationale parlamenter og medlemsstaternes nationale og regionale revisionsinstitutioner og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* (L-udgaven).

---

[5] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[6] EFT L 11 af 16.1.2003, s. 1.

9. FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen og forvaltningsorganerne
(2023/2129(DEC))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2022, Sektion III - Kommissionen,

– der henviser til sine afgørelser om decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganernes budgetter for regnskabsåret 2022,

– der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

– der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

– der henviser til skrivelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0000/2024),

– der henviser til den institutionelle aftale af 16. december 2020 om samarbejde på budgetområdet og forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter,

Politiske prioriteter

1. minder om sit stærke engagement i de grundlæggende principper og værdier, der er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), herunder forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 317 i TEUF samt bekæmpelse af svig og beskyttelse af Unionens finansielle interesser som fastsat i artikel 325 i TEUF;

2. fremhæver EU-budgettets betydning for opfyldelsen af Unionens politiske prioriteter samt dets rolle med hensyn til at bistå medlemsstaterne i forbindelse med uforudsete omstændigheder såsom covid-19-pandemien og internationale konflikter eller kriser og konsekvenserne heraf; bemærker i den forbindelse den fortsatte relevans af investeringer og støtte fra Unionens budget med henblik på at mindske forskellene mellem medlemsstaterne og regionerne, fremme økonomisk vækst og beskæftigelse, bekæmpe fattigdom og social udstødelse og dermed forbedre EU-borgernes dagligdag;

3. understreger, at en forsvarlig og rettidig gennemførelse af budgettet bidrager til en mere effektiv og virkningsfuld håndtering af behovene og udfordringerne på forskellige politikområder; advarer om, at gennemførelsen af budgettet under tidspres kan føre til

en stigning i antallet af fejl og uregelmæssigheder;

4. fremhæver genopretnings- og resiliensfacilitetens bidrag til at støtte medlemsstaterne i at komme sig efter de økonomiske og sociale konsekvenser af covid-19-pandemien og skabe en modstandsdygtig Union, der kan klare fremtidens udfordringer; bemærker bidragene fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og RePowerEU til at tackle de energirelaterede udfordringer, der er forårsaget af Ruslands angrebskrig mod Ukraine; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigt at gennemføre de dertil knyttede tiltag i overensstemmelse med de aftalte milepæle og mål;

5. fremhæver den afgørende rolle, som Unionens budget spillede i 2022 med hensyn til at håndtere konsekvenserne af Ruslands angrebskrig mod Ukraine for at sikre fødevareforsyningskæder, tackle energirelaterede udfordringer, støtte medlemsstaterne i at modtage flygtninge og yde bistand til Ukraine, så det kunne tage sig af sine borgere; bemærker, at dette har lagt pres på budgettet, og at alle disponible fleksibilitetsforanstaltninger er blevet anvendt; bemærker i den forbindelse de forslag, som Kommissionen fremsatte i forbindelse med gennemgangen af den flerårige finansielle ramme (FFR) om at omdirigere midler og skaffe nye midler, og opfordrer Rådet til hurtigt at gå videre med vedtagelsen af forslagene;

6. minder om betydningen af at foretage en efterfølgende evaluering af de finansielle programmer, der er oprettet for at reagere på en krise, for så vidt angår deres effektivitet, produktivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi;

7. fremhæver den rolle, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) spiller i bekæmpelsen af korruption; opfordrer til, at EPPO's og OLAF's kapaciteter og samarbejdet mellem dem styrkes yderligere; opfordrer til fælles regler for bekæmpelse af korruption, som er gældende for alle ansatte i EU's organer;

8. glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i 2022 og 2023 inden for rammerne af konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet til beskyttelse af Unionens budget, og anmoder Kommissionen om fortsat at være årvågen og proaktiv i de nuværende og fremtidige sager, hvor manglende respekt for Unionens værdier og retsstatsprincippet påvirker eller truer med at påvirke Unionens finansielle interesser;

9. ser med tilfredshed på den aftale, der blev indgået under forhandlingerne om Unionens reviderede finansielle regler i december 2023; glæder sig navnlig over forbedringerne i forbindelse med sporing af EU-midler ved hjælp af digitale værktøjer, som vil styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, henvisningen til konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet og Unionens værdier, indførelsen af princippet om social konditionalitet samt muligheden for at strømline støtten til små og mellemstore virksomheder og individuelle ansøgere gennem indførelsen af tilskud med meget lav værdi;

10. minder Kommissionen om, at alle lovgivningsforslag, der har en betydelig økonomisk, social og miljømæssig indvirkning, skal være ledsaget af solide og grundige konsekvensanalyser, herunder af deres indvirkning på kønsrelaterede spørgsmål, hvilket

vil sikre en vellykket integration af kønsaspektet i Unionens budget;

11. er bekymret over, at den sene vedtagelse af en række sektorforordninger om forskellige EU-politikker såsom samhørighedspolitikken har medført en betydelig forsinkelse i gennemførelsen af programmeringsperioden 2021-2027; opfordrer endnu en gang indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for fortsat at fremskynde den praktiske gennemførelse af politikkerne og samtidig fastholde et kraftigt fokus på overholdelse af reglerne, opnåelse af resultater og beskyttelse af Unionens finansielle interesser; fremhæver i den forbindelse vigtigheden af at undgå frigørelser, som på deres side vil mindske virkningen af Unionens budget;

KAPITEL I – Den flerårige finansielle ramme (FFR)

Revisionsrettens revisionserklæring samt budgetmæssig og økonomisk forvaltning

Regnskabernes rigtighed

12. glæder sig over, at Revisionsretten i sin årsberetning om budgetgennemførelsen for regnskabsåret 2022[1] konstaterer, at Den Europæiske Unions konsoliderede regnskab for regnskabsåret 2022 er rigtigt; bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten hvert år siden 2007 har afgivet en blank erklæring om regnskabernes rigtighed;

13. bemærker, at de samlede passiver pr. 31. december 2022 beløb sig til 577,2 mia. EUR sammenlignet med 445,9 mia. EUR i samlede aktiver; bemærker, at differencen på 131,3 mia. EUR repræsenterer de (negative) nettoaktiver, herunder reserver, og den andel af udgifterne, som Unionen allerede havde afholdt pr. 31. december 2022, og som skal finansieres over fremtidige budgetter;

14. bemærker, at den anslåede værdi af afholdte, men endnu ikke anmeldte støtteberettigede udgifter til støttemodtagere, der var registreret som periodiserede udgifter, var på 148,7 mia. EUR ved udgangen af 2022 (2021: 129,9 mia. EUR), hvoraf 22,6 mia. EUR vedrører påløbne udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten;

15. bemærker, at Kommissionen efter udløbet af overgangsperioden efter Det Forenede Kongeriges udtræden anslog, at Unionens regnskaber på balancedagen viste et nettotilgodehavende hos Det Forenede Kongerige på 23,9 mia. EUR (41,8 mia. EUR i 2021), hvoraf den anslog, at 9,1 mia. EUR ville blive betalt inden for 12 måneder efter regnskabsaflæggelsen;

16. bemærker, at Revisionsretten har vurderet indvirkningen af Ruslands uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine på Unionens regnskaber; glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at denne indvirkning er blevet behørigt bogført og oplyst i det konsoliderede årsregnskab;

17. glæder sig over, at Revisionsretten fastslår, at det konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af aktiver, passiver, indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrører det europæiske genopretningsinstrument "NextGenerationEU" ("NGEU");

Lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens indtægter og udgifter

18. glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at indtægterne er uden væsentlig fejlforekomst, og at de systemer til forvaltning af indtægterne, som Revisionsretten undersøgte, generelt var effektive; beklager den negative udtalelse om lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens budgetudgifter, som Revisionsretten har afgivet for fjerde år i træk;

19. bemærker, at Revisionsretten anslår fejlforekomsten i 2022-udgifterne til 4,2 % (3 % i 2021), hvilket er over væsentlighedstærsklen; bemærker Kommissionens tillid til, at

[1] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.

risikoen ved betaling, som er anslået til 1,9 % for 2022 (svarende til 2020, 2021 og 2022), er repræsentativ for fejlforekomsten på betalingstidspunktet; bemærker, at Kommissionens skøn over risikoen ved afslutningen, efter at der er foretaget efterfølgende kontroller og korrektioner, er på 0,9 %; bemærker forskellen mellem Revisionsrettens samlede fejlforekomst og Kommissionens risiko ved betaling, som er konstateret for Unionens samlede budgetudgifter i 2022, omend ikke på alle udgiftsområder;

20. understreger, at det generelle skøn over fejlforekomsten i Unionens budget, som det fremgår af Revisionsrettens revisionserklæring, er et skøn over de penge, der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og forordninger – og ikke er et mål for svig, ineffektivitet eller spild;

21. minder om, at Revisionsrettens revisionstilgang og -metode er baseret på internationale revisionsstandarder, der kræver test af en tilfældigt udvalgt, repræsentativ stikprøve af transaktioner, som resulterer i et skøn over fejlforekomsten; minder om, at Revisionsretten skelner mellem udgifter med lav risiko, dvs. rettighedsbaserede betalinger i henhold til forenklede regler, og højrisikoudgifter, dvs. godtgørelsesbaserede betalinger, der er underlagt komplekse regler; bemærker, at Revisionsretten for 2022-udgifterne har udvalgt 66 % af sin revisionspopulation fra udgifterne med høj risiko (63,2 % i 2021), som beløb sig til 110,1 mia. EUR, og 34 % fra udgifter med lav risiko, som beløb sig til 56,7 mia. EUR; bemærker, at den underliggende drivkraft bag Revisionsrettens anslåede fejlforekomst for 2022 (4,2 %) hovedsagelig er "Samhørighed, resiliens og værdier" (2,5 % af den samlede fejlforekomst), "Naturressourcer og miljø" (0,8 %), "Naboområder og verden" (0,4 %) og "Det indre marked, innovation og det digitale område" (0,3 %), som Revisionsretten alle betragtede som udgiftsområder med høj risiko; bemærker, at Kommissionens risiko ved betaling for 2022 er 1,9 %;

22. minder om, at Revisionsrettens revisionsindsats kun fokuserer på det undersøgte år og ikke kan tage højde for EU-programmers og -fondes livscyklus samt korrektioner og inddrivelser, der foretages efter udgangen af det undersøgte år;

23. minder om, at Unionens udgiftsprogrammer er udformet som flerårige programmer, og at de tilhørende kontrolsystemer og forvaltningscyklusser også dækker flere år; minder om, at Kommissionens skøn over risikoen ved afslutningen har et flerårigt perspektiv, der tager højde for korrektioner og inddrivelser over flere år; bemærker, at Kommissionens tilgang er baseret på hundredtusindvis af test som defineret i kontrolstrategier, der udføres under substanskontrol og revisionsarbejde, som primært har til formål at kontrollere overholdelsen af de EU-regler og -bestemmelser, der gælder for bestemte programmer, med henblik på i sidste ende at fastslå, om der er behov for at inddrive midler fra støttemodtagerne; bemærker, at omfanget af risikoen ved betaling, der er fastsat som led i denne tilgang, ligner størstedelen af Revisionsrettens anslåede fejlforekomster, og af Kommissionen anses for at være det bedste skøn til at udtrykke den eksponering, som Unionens budget er udsat for;

24. mener, at begge tilgange tjener forskellige formål og har deres fordele, ulemper, styrker og svagheder, og at de bør anvendes til at supplere hinanden og samtidig forstå forskellene og de særlige forhold, såsom de forskellige fejlbegreber og den risikoklassificering, som de enkelte institutioner anvender; roser Kommissionens tilgang

på grund af dens størrelse alene og den deraf følgende detaljeringsgrad med hensyn til at identificere, hvor en yderligere indsats gør mest nytte, og hvor der er behov for forbedringer; mener, at Revisionsrettens fejlforekomst er en vigtig indikator for overholdelse af lovligheden og den formelle rigtighed af gennemførelsen af Unionens budget; glæder sig i den forbindelse over Revisionsrettens konklusioner, bemærkninger og anbefalinger som et meget nyttigt bidrag til yderligere forbedring af budgetforvaltningen og -gennemførelsen under forskellige forvaltningsmetoder og fra alle relevante interessenters side;

25. bemærker, at Revisionsrettens og Kommissionens resultater på flere punkter er i overensstemmelse, navnlig hvad angår de vigtigste kilder til uregelmæssigheder inden for "Samhørighed" og de højere risici for markedsforanstaltninger og udvikling af landdistrikter inden for "Naturressourcer og miljø"; bemærker, at visse tilfælde af støtteberettigelsesfejl, der er identificeret og kvantificeret af Revisionsretten særligt på samhørighedsområdet, ikke giver Kommissionen mulighed for at kvalificere fejlen som en uregelmæssighed, der skal korrigeres i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, stk. 36, i forordning (EU) nr. 1060/2021 (forordningen om fælles bestemmelser)[2], og at Kommissionen derfor ikke kan gennemføre procedurerne for finansiel korrektion, og disse fejl ikke vil indgå i Kommissionens skøn over risikoen ved betaling;

26. glæder sig over, at Kommissionen forbedrede sin rapportering om forebyggende og korrigerende foranstaltninger til at beskytte Unionens budget mod ulovlige og regelstridige udgifter; bemærker, at Kommissionen præciserede, at det samlede beløb, der blev rapporteret i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport som finansielle korrektioner og inddrivelser (4,95 mia. EUR), omfatter forebyggende og korrigerende foranstaltninger truffet af Kommissionen og medlemsstaterne; bemærker, at Kommissionen rapporterede om 734 mio. EUR i nettokorrektioner og 195 mio. EUR i inddrivelser af uretmæssigt udbetalte beløb fra de endelige støttemodtagere;

27. bemærker, at Revisionsretten i forbindelse med udøvelsen af sit mandat ikke undersøger svig, men tager højde for risikoen for svig; bemærker, at Revisionsretten tilsender EPPO mistanker om strafbare handlinger, der henhører under dets beføjelser, og tilsender OLAF mistanker om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der skader Unionens finansielle interesser, som konstateres, når den foretager sine revisioner; bemærker, at Revisionsretten i 2022 indberettede 14 tilfælde af mistanke om svig til OLAF og samtidig indberettede 6 af disse sager til EPPO, hvilket indtil videre har resulteret i 2 OLAF-undersøgelser og 3 EPPO-undersøgelser;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

28. glæder sig over, at 98,5 % af de disponible forpligtelsesbevillinger blev anvendt i 2022 (179,4 mia. EUR ud af 182,2 mia. EUR); bemærker, at de disponible bevillinger var højere end FFR-loftet på 179,9 mia. EUR som følge af anvendelsen af særlige instrumenter, hvilket var begrundet i uforudsete hændelser, som opbrugte al den fleksibilitet, der var til rådighed under FFR; bemærker, at 98,1 % af betalingsbevillingerne blev anvendt (167,3 mia. EUR ud af 170,6 mia. EUR, der var til

[2] EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159.

rådighed); roser Kommissionen og budgetmyndigheden for dens beslutsomme og fleksible budgetmæssige reaktion på de udfordringer, man stod over for i 2022;

29. bemærker, at de samlede uindfriede forpligtelser nåede et rekordhøjt niveau på 450 mia. EUR i 2022 som følge af både øgede forpligtelser i forbindelse med NGEU (idet alle nationale genopretnings- og resiliensplaner var vedtaget i 2022) og påbegyndelsen af gennemførelsen af programmeringsperioden 2021-2027; bemærker, at Kommissionen forventer, at dette beløb vil stige yderligere i 2023, og forventer et fald fra 2024 til 2027, hvor de forpligtede beløb til både NGEU og programmeringsperioden 2021-2027 bør være udbetalt;

30. noterer sig Revisionsrettens advarsel om, at risikoen for frigørelse for så vidt angår midlerne under delt forvaltning for perioden 2021-2027 under forordningen om fælles bestemmelser er steget betydeligt som følge af en række faktorer, nemlig den langsomme start på grund af den sene vedtagelse af sektorspecifikke forordninger, prioriteringen af de resterende midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og NGEU-finansieringen, det forhold, at disse midler har en betalingsfrist, som er et år kortere i forhold til den foregående FFR-periode, og overlapningen med NGEU-betalingerne frem til 2026; understreger derfor Revisionsrettens anbefaling til Kommissionen fra 2021 om at sikre, at der ydes ekstra rådgivningsbistand til de nationale myndigheder, således at alle organer med ansvar for forvaltning og kontrol af disse midler kan sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning;

31. bemærker, at Unionens gæld voksede fra 236,7 mia. EUR i 2021 til 344,3 mia. EUR i 2022; bemærker, at det ud af den samlede gæld kun er andelen af ikketilbagebetalingspligtig støtte under NGEU (185,6 mia. EUR eller 53,9 %), der skaber en renterisiko for Unionens budget; bemærker, at omkostningerne til ny NGEU-finansiering som følge af stigende markedsrenter steg fra 0,14 % i andet halvår af 2021 til 1,24 % i første halvår af 2022 og yderligere til 2,60 % i andet halvår af 2022, hvilket resulterede i rentebetalinger for NGEU på 0,5 mia. EUR i 2022, og at der forventedes en betydelig stigning i 2023; minder om, at tilbagebetalingerne af NGEU-lån bør begynde i 2028 og skal være afsluttet senest i 2058, hvilket vil kræve tilstrækkelige finansielle midler;

32. bemærker, at Kommissionen siden december 2022 har indført en ny gældsforvaltningsstrategi, nemlig en "diversificeret finansieringsstrategi", som består af de teknikker og finansieringsinstrumenter, der benyttes af statsemittenter; minder om Revisionsrettens særberetning 16/2023 om gældsforvaltning inden for rammerne af NGEU, hvori det konkluderes, at Kommissionen hurtigt etablerede sit gældsforvaltningssystem, som gjorde det muligt at påbegynde låntagningstransaktioner rettidigt, og som opfyldte alle lovgivningsmæssige krav vedrørende gældsportefølje og risikostyring;

33. bemærker, at EU-budgettets samlede finansielle eksponering på grund af garantier og eventualforpligtelser for lån steg til 248,3 mia. EUR, hvoraf 57,8 mia. EUR til en yderligere beskyttelsesforanstaltning er blevet skabt gennem den fælles hensættelsesfond; bemærker, at højere rentesatser også kræver en højere tilførselssats i fremtiden;

34. bemærker, at EU-budgettets eksponering over for Ukraine i 2022 steg til 15,6 mia. EUR

med tilhørende hensættelser; bemærker, at der ikke var behov for hensættelser i den fælles hensættelsesfond for MFA+-støtten til Ukraine til en værdi af 18,0 mia. EUR, som blev aftalt ved udgangen af 2022 og udbetalt i løbet af 2023; henleder opmærksomheden på, at ethvert tab vedrørende MFA+ vil skulle dækkes af de fremtidige EU-budgetter eller af det budgetmæssige "råderum" mellem FFR-loftet og loftet over egne indtægter;

Henstillinger

35. bakker kraftigt op om Revisionsrettens anbefalinger i dens årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2022 (Årsberetning for regnskabsåret 2022)[3] og i de dertil relaterede særberetninger; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem hurtigst muligt og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

36. opfordrer navnlig Kommissionen til:

i) at fortsætte sine drøftelser med Revisionsretten for at øge forståelsen og konvergensen af måden, hvorpå de hver især håndterer uregelmæssighederne
ii) at fortsætte med at forenkle regler og procedurer, uden at det går ud over kvaliteten af kontrollerne
iii) at optrappe indsatsen for at forbedre gennemsigtigheden i anvendelsen af midler, herunder hvad angår oplysninger om de endelige støttemodtagere
iv) fortsat at støtte medlemsstaternes myndigheders forvaltningskapacitet
v) som led i sine oplysninger om eventualforpligtelser at rapportere om, hvad EU-budgettets årlige eksponering hidrørende fra budgetgarantier og finansiel bistand til tredjelande er
vi) at fortsætte med at overvåge den mulige risiko for korruption og svig på tværs af alle midler ved hjælp af feedback fra EPPO's og OLAF's undersøgelser;

EU-budgettets performance

37. noterer sig, at Revisionsrettens arbejde med EU-budgettets performance igen indgår i dens årsberetning; beklager at konstatere, at indholdet af det pågældende kapitel er betydeligt mindre dybtgående end det foregående års årsberetning om performance; beklager især, at forbindelsen til verdensmålene for bæredygtig udvikling er blevet langt mindre tydelig i den nuværende opstilling; bemærker, at Revisionsrettens arbejde med performance, som indgår i dens årsberetning for 2022, primært består i at opsummere konklusionerne fra særberetningerne;

38. bemærker, at Revisionsretten har fulgt op på gennemførelsen af 213 af dens anbefalinger fra 2019, hvoraf 179 var rettet til Kommissionen; bemærker, at fire af de 179 anbefalinger endnu ikke skulle have være gennemført på det tidspunkt, hvor opfølgningsgennemgangen blev foretaget, og at Kommissionen ud af de resterende 175 anbefalinger har gennemført 101 (58 %) fuldt ud, 26 i de fleste henseender (15 %), 24 i nogle henseender (13 %) og overhovedet ikke har gennemført 17 (10 %) af dem, mens Revisionsretten i 7 tilfælde (4 %) ikke kunne konkludere, om den reviderede enhed ikke

[3] EUT C, C/2023/103, 4.10.2023.

havde accepteret dem, eller det var for tidligt at vurdere gennemførelsen;

39. mener, at oversigten over særberetninger, som dækker størstedelen af kapitel 3 i Revisionsrettens årsberetning, giver et godt overblik over de beretninger, Revisionsretten har fremlagt, som vedrører de strategiske områder for 2022, men er begrænset og ufuldstændig med hensyn til indholdet af disse beretninger og svarene fra de reviderede enheder; mener, at en analyse af EU-budgettets performance kræver mere end en opfølgning på revisorernes anbefalinger trods deres ubestridelige værdi i forbindelse med budgetkontrol; bemærker spørgsmålet om tidsplanen for offentliggørelsen af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport;

40. bemærker, at Kommissionen offentliggør "programerklæringerne", som er en oversigt over performanceoplysningerne om programmerne i Unionens budget for 2021-2027, og de "horisontale prioriteter", et afsnit om, hvordan Kommissionen sporer og rapporterer om, hvad der bruges på grøn budgettering, integration af kønsaspektet, digital sporing og verdensmålene for bæredygtig udvikling;

41. noterer sig Revisionsrettens gennemgang 06/2023 af Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2022 vedrørende Unionens budget og dens konklusion om, at bind I af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2022 fulgte den strategiske vejledning fra Kommissionens bestyrelse, da den fremlagde fakta og resultater vedrørende budgetforvaltningen for 2022, og noterer sig, at der var mulighed for at forbedre kvaliteten af performancedataene; noterer sig Kommissionens svar på skriftlige spørgsmål om en IAS-revision vedrørende datakvalitet og forsikringen om, at det påpegede problem bliver håndteret;

42. glæder sig over, at Kommissionen i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport har medtaget oplysninger om grøn budgettering, digital sporing og kønsligestillingsdimensionen i Unionens budget; bemærker, at antallet af programmer, for hvilke bidraget til ligestilling mellem kønnene er ukendt, faldt til 72 %; støtter Kommissionens holdning om, at dette tal skal reduceres yderligere;

Indtægter

43. bemærker, at indtægterne i Unionens budget omfatter egne indtægter, eksterne formålsbestemte indtægter og andre indtægter; bemærker, at de BNI-baserede egne indtægter i 2022 tegnede sig for 103,9 mia. EUR (42,3 %), eksterne formålsbestemte indtægter tegnede sig for 62,2 mia. EUR (25,4 %), traditionelle egne indtægter tegnede sig for 25,9 mia. EUR (10,6 %), bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med Unionens aftaler og programmer tegnede sig for 20,9 mia. EUR (8,5 %), momsbaserede egne indtægter tegnede sig for 19,7 mia. EUR (8,0 %), egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald tegnede sig for 6,3 mia. EUR (2,6 %), egne indtægter baseret på plastemballageaffald tegnede sig for mia. EUR, og andre indtægter tegnede sig for 6,4 mia. EUR (2,6 %);

44. bemærker Revisionsrettens særberetning 25/2022 om kontrol af bruttonationalindkomsten til finansiering af EU-budgettet; minder om, at de BNI-data, som medlemsstaterne indberetter, er grundlaget for beregningen af medlemsstaternes bidrag, og mener derfor, at det er afgørende, at Kommissionen forbedrer effektiviteten i kontrolcyklussen efter Revisionsrettens anbefalinger; glæder sig over Revisionsrettens konklusioner om, at den kontrol af BNI-dataene, der blev foretaget af Den Europæiske

Unions Statistiske Kontor (Eurostat), var effektiv; glæder sig over, at Eurostat har udarbejdet en handlingsplan for at imødekomme anbefalingerne med henblik på at gennemføre dem efter 2020-2024-cyklussen;

45. glæder sig over Revisionsrettens konklusion i årsberetningen for 2022 om, at fejlforekomsten i indtægtstransaktionerne ikke var væsentlig, og at systemerne til forvaltning af indtægterne generelt er effektive; er bekymret over de svagheder, som Revisionsretten har konstateret i visse medlemsstaters TEI-regnskabsføring og -forvaltning og over de EU-foranstaltninger, der er truffet for at mindske toldgabet og sikre, at de traditionelle egne indtægter er fuldstændige; glæder sig over de foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaterne har truffet i denne henseende;

46. bemærker på baggrund af årsberetningen om beskyttelse af Unionens finansielle interesser (BFI-rapporten), at antallet af svigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med traditionelle egne indtægter (454) i 2022 faldt med 6,8 %, og at ikke-svigagtige uregelmæssigheder (4 207) steg med 9,4 % i forhold til gennemsnittet for 5-årsperioden 2018-2022; bemærker, at de fleste tilfælde af svig, der blev indberettet i 2022, vedrører forkert værdiangivelse og forkert klassificering eller forkert angivelse af varer, mens smugling fortsat er en af de primære fremgangsmåder; bemærker, at de fleste tilfælde af svig opdages ved inspektioner foretaget af nationale tjenester til bekæmpelse af svig sammen med toldkontrol, når varerne frigives; bemærker, at inddrivelsesraten i øjeblikket er på 48 %, selv om det kan forventes, at den vil stige i fremtiden på grund af processens varighed;

47. bemærker oversigten over afkald på inddrivelse og fastlagte fordringer i bilag 9 til den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2022; noterer sig, at den samlede generelle værdi af inddrivelser, man har givet afkald på, var 40,4 mio. EUR, hvilket er en stigning på 28 % i forhold til 2021 (31,4 mio. EUR), og betragter dette som et indtægtstab for Unionens budget;

48. glæder sig over den udvikling, der har ført til ophævelse af både det kvantificerede og det ukvantificerede forbehold vedrørende tekstilvarer og sko importeret fra Kina; bemærker med tilfredshed, at Det Forenede Kongerige nu har betalt det samlede skyldige beløb (endelig betaling på 1,57 mia. EUR i januar 2023) inklusive renter (1,4 mia. EUR i februar 2023); bemærker, at 26 medlemsstater foretog betydelige foreløbige betalinger for deres forventede beløb til Unionens budget, og at Kommissionen i overensstemmelse med EU-Domstolens dom i sag C-213/19 vil anvende den samme kvantificeringsmetode for disse medlemsstater som for Det Forenede Kongerige, hvilket vil resultere i genberegnede beløb, som vil gøre det muligt for Kommissionen at afslutte proceduren fuldstændigt;

Henstillinger

49. opfordrer Kommissionen til:

    i) at overtage Europa-Parlamentets forslag i dets beslutninger om egne indtægter for at sikre, at der er midler til at tilbagebetale investeringer foretaget inden for rammerne af NGEU
    ii) at gøre brug af alle tilgængelige midler for at stimulere samarbejdet mellem tjenester til bekæmpelse af svig og toldmyndigheder med henblik på at opdage, forebygge og korrigere svig, der påvirker Unionens indtægter

iii) at informere dechargemyndigheden om resultaterne af gennemgangen af de opkrævede egne indtægter
iv) omhyggeligt at undersøge forskellene i medlemsstaternes inddrivelsesrater med henblik på at indkredse eventuelle særlige svagheder;

Det indre marked, innovation og det digitale område

50. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 1 "Det indre marked, innovation og det digitale område" var på 25,2 mia. EUR (12,9 % af Unionens budget) fordelt som følger: 15,8 mia. EUR (62,8 %) til forskning, 3,5 mia. EUR (14,0 %) til transport, energi og det digitale område, 2,7 mia. EUR (10,6 %) til InvestEU-programmet, 2 mia. EUR (8,0 %) til rumprogrammet og 1,2 mia. EUR (4,6 %) til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 21 845,08 mio. EUR, og at 99,99 % af dem blev gennemført (21 842,58 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 20 605,64 mio. EUR, og at 99,35 % af dem blev gennemført (20 4710,31 mio. EUR);

Innovation og forskning

51. fremhæver betydningen af Unionens FoI-finansieringsprogrammer for Unionens videnskabelige, samfundsmæssige og teknologiske/økonomiske udvikling, for at mindske uligheder, for genopretningen, for den grønne og den digitale omstilling og behovet for at mindske Unionens energiafhængighed af Rusland; minder om, at Horisont Europa er det vigtigste forsknings- og innovationsprogram i Europa med et samlet budget på 95,5 mia. EUR, herunder 5,4 mia. EUR fra NGEU-instrumentet; bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten har afsat ca. 48 mia. EUR i investeringer til FoI;

52. bemærker den sene vedtagelse af retsgrundlagene for Horisont Europa i 2021 og glæder sig over, at det lykkedes Kommissionen at nå op på næsten 100 % budgetgennemførelse i 2021 og 2022; bemærker, at der ved udgangen af 2022 var undertegnet 5 509 tilskudsaftaler; bemærker, at selv om den gennemsnitlige succesrate for forslag er steget fra 11,9 % i Horisont 2020 til 15,9 % i Horisont Europa, kan 7 ud af 10 forslag af høj kvalitet stadig ikke finansieres, og der ville have været behov for yderligere 34,3 mia. EUR for at finansiere disse forslag;

53. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt 127 transaktioner, der dækker hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde, navnlig Horisont 2020-programmet, Connecting Europe-faciliteten (CEF), finansielle instrumenter og rumprogrammet, herunder oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD) og Generaldirektoratet for Forsvarsindustri og Rummet (GD DEFIS);

54. bemærker, at Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten i udgifterne til "Det indre marked, innovation og det digitale område" i 2022 var på 2,7 % og dermed væsentlig; bemærker med tilfredshed, at dette er et betydeligt fald i forhold til 4,4 % i 2021; noterer sig Revisionsrettens konstatering af, at udgifterne til forskning og innovation er mest fejlbehæftede, navnlig i forbindelse med personaleomkostninger; bemærker, at Kommissionen beregnede en fejlfrekvens på 1,5 % for dette udgiftsområde;

55. bemærker, at kvantificerbare fejl vedrørende ikkestøtteberettigede omkostninger udgør 98 % af Revisionsrettens anslåede fejlforekomst i 2022; bemærker navnlig med bekymring, at reglerne for anmeldelse af personaleomkostninger under Horisont 2020 fortsat er komplekse, og at beregningen heraf stadig er en væsentlig kilde til fejl (67 % af den anslåede fejlforekomst i 2022); bemærker, at Kommissionen har udviklet og fremmer brugen af "Vejledning om personaleomkostninger" for at hjælpe støttemodtagerne med at anmelde deres personaleomkostninger korrekt;

56. bemærker, at Horisont 2020 fortsat udgør langt størstedelen af projekterne i Revisionsrettens stikprøve med kun ét Horisont Europa-projekt i stikprøven for 2022; understreger, at visse forenklinger i Horisont 2020, navnlig indførelsen af en fast sats for indirekte omkostninger, ifølge Revisionsretten har mindsket den administrative byrde for støttemodtagerne og har potentiale til at mindske risikoen for fejl;

57. noterer sig bemærkningerne fra generaldirektøren for GD for Forskning og Innovation i forbindelse med hans dechargehøring om, at Kommissionen har til hensigt at øge udbetalingen af midler fra Horisont Europa gennem faste beløb fra 2 % i 2022 til 50 % i 2027; bemærker i den forbindelse Revisionsrettens særlige gennemgang af Kommissionens procedurer og retningslinjer for engangsfinansierede tilskud på forskningsområdet; noterer sig Kommissionens erklæring om, at kontrolniveauet med hensyn til sparsommelighed, produktivitet og effektivitet er højere i forbindelse med evalueringen af forslag med faste beløb;

58. understreger den private sektors afgørende rolle med hensyn til at afhjælpe innovationskløften i Unionen og forbedre Unionens konkurrenceevne og vækst; mener navnlig, at det er bydende nødvendigt fortsat at fremme og i videst muligt omfang lette små og mellemstore virksomheders (SMV'ers) deltagelse i Unionens FoI-finansieringsprogrammer; noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at SMV'er og nytilkomne er mere tilbøjelige til at begå fejl end andre støttemodtagere, og glæder sig over Kommissionens bestræbelser på specifikt at støtte dem, f.eks. gennem oplysningskampagner, kontakter med systemet af nationale kontaktpunkter og Spørgetjenestens særlige helpdesk;

59. bemærker, at vurderingen af risikoen for svig på FoI-området blev ajourført i 2022 som et arbejde, der gik forud for ajourføringen i 2023 af den fælles strategi til bekæmpelse af svig; noterer sig udarbejdelsen og vedtagelsen i 2022 af "Vejledning om forudgående kontrol af svig under Horisont Europa", som er en del af Horisont Europas strategi for forudgående kontrol; bemærker, at det vigtigste forum for FoI-familien om bekæmpelse af svig er udvalget om svig og uregelmæssigheder inden for forskning (FAIR-udvalget), der mødtes to gange i 2022; bemærker, at GD RTD også ajourførte sin strategi for bekæmpelse af svig i 2022;

60. minder om, at fremme, tiltrækning og fastholdelse af talent er et af de fem flagskibsinitiativer, der udgør den nye europæiske innovationsdagsorden (NEIA), som blev vedtaget den 5. juli 2022; noterer sig kommissær Ivanovas udtalelser under hendes dechargehøring om Kommissionens bestræbelser på at øge inklusiviteten i Horisont 2020 og Horisont Europa; noterer sig kommissærens anerkendelse af, at der er behov for en yderligere indsats for at øge kvinders og unges deltagelse i Unionens FoI-programmer; bemærker i den forbindelse Kommissionens bestræbelser på at gennemføre bestemmelserne om ligestillingsplaner i Horisont Europa samt GD for

Forskning og Innovations og GD for Uddannelse, Unge, Idræt og Kulturs fælles indsats for at tiltrække kvindelige talenter til STEM-området; glæder sig over, at Kommissionen ud over andre EU-initiativer, der har til formål at støtte og styrke kvinders stilling og indflydelse inden for teknologi og innovation, i 2022 iværksatte anden udgave af Women TechEU-indkaldelsen med et øget budget på 10 mio. EUR, som tiltrak et rekordstort antal ansøgninger med 467 ansøgninger fra 35 medlemsstater og associerede lande under Horisont Europa;

61. glæder sig over Det Europæiske Forskningsråds rolle med hensyn til at støtte topforskere i Europa, som understreges af talrige priser, herunder 14 Nobelpriser, 6 Fields Medals og 11 Wolf-priser; glæder sig over de 2 300 patentansøgninger og 400 spin-off-virksomheder, der er skabt takket være EFR-projekter;

62. bemærker forskellene i udviklingen af FoI i Unionen og glæder sig over de forskellige foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at fremme medlemsstaternes FoI-investeringer, navnlig lande, der klarer sig mindre godt på FoI-området, herunder ca. 48 mia. EUR fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, kombineret med 43 mia. EUR fra samhørighedspolitikken og 3 mia. EUR fra Horisont Europa-komponenten "Udvidelse af deltagelse og udbredelse af topkvalitet"; bemærker, at flere lande med efterslæb endnu ikke viser fremskridt trods Kommissionens bestræbelser på at øge de midler, der er afsat til forskere i lande, som er omfattet af initiativet om udvidelse af deltagerkredsen;

63. bemærker, at Kommissionen efter Ruslands angrebskrig mod Ukraine stoppede russiske offentlige enheders deltagelse i igangværende Horisont 2020-projekter og fremtidige Horisont Europa-projekter; bemærker, at den seneste ændring af det "primære" Horisont Europa-arbejdsprogram for 2021-2022, som blev vedtaget den 10. maj 2022, omfattede foranstaltninger til støtte for forskere, der tidligere havde aktiviteter i Ukraine; bemærker, at Kommissionen ydede finansiel støtte i form af et tilskud på 1,5 mio. EUR til Ukraines nationale forskningsfond til oprettelse af et Horisont Europa-kontor i Ukraine (Kyiv), som vil fremme finansieringsmuligheder og tilbyde støtte til udarbejdelse af forslag og finde partnere i Europa;

Energi

64. bemærker kompleksiteten af rammen for energipolitikken i Unionen og understreger, at sikring af bedre sammenkobling er centralt for Unionens energimarked; glæder sig over vedtagelsen af den nye forordning (EU) 2022/869 om transeuropæisk energiinfrastruktur ("TEN-E-forordningen")[4]; mener, at Unionen gennem TEN-E, CEF og genopretnings- og resiliensfaciliteten/REPowerEU-planen har stillet en solid retlig ramme til rådighed for investeringer i energiinfrastruktur for at imødegå udfordringerne i forbindelse med dekarbonisering og nedbringelse af afhængigheden af import af fossile brændsler; bemærker den indsats, der er gjort for at koordinere opførelsen af højt prioriteret elinfrastruktur på tværs af medlemsstaterne, digitalisere Unionens energisystem og stimulere netinvesteringer med det rette planmæssighedsmiljø, navnlig gennem CEF Energi;

[4] EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45.

65. bemærker, at CEF Energi 1 og 2 (2014-2023) i alt ydede 6,3 mia. EUR i støtte til energiprojekter (5,8 mia. EUR til anlægsarbejder, 0,5 mia. EUR til undersøgelser) til mere end 117 projekter af fælles interesse, og at 107 foranstaltninger, der modtog støtte fra CEF-1 Energi, var afsluttet ved udgangen af 2022;

Henstillinger

66. opfordrer Kommissionen til:

   i) at fortsætte med at anvende forenklede regler og procedurer, digitaliseringsforanstaltninger og forenklede omkostningsmuligheder, samtidig med at der navnlig tages højde for risikoen for uregelmæssigheder og svig og omkostningerne ved kontrol
   ii) fortsat at fremme anvendelsen af "Vejledning om personaleomkostninger" over for støttemodtagerne, navnlig nytilkomne og SMV'er, for at mindske fejlforekomsten i forbindelse med personaleomkostninger
   iii) at fortsætte sine bestræbelser på at opnå et mere inkluderende EU-forskningsprogram ved at yde støtte, opstille klare mål og tilrettelægge særlige forskningsprogrammer for underrepræsenterede målgrupper såsom kvinder og unge, og samtidig tilstræbe en afbalanceret geografisk fordeling i hele Unionen
   iv) at tilskynde og støtte medlemsstaterne, navnlig lande med efterslæb, til i fuldt omfang at udnytte synergierne mellem de tilgængelige EU-midler, herunder fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og Samhørighedsfonden, med henblik på at øge antallet af forsknings- og innovationsaktiviteter i disse lande og
   v) at fortsætte finansieringen med henblik på at skabe en integreret, innovativ og modstandsdygtig energiunion, der fremmer sikker, bæredygtig, konkurrencedygtig og økonomisk overkommelig energi for alle, navnlig SMV'er og sårbare og energifattige forbrugere, samtidig med at Europas omstilling til ren og retfærdig energi fremskyndes, så det kan blive det første klimaneutrale kontinent senest i 2050;

Samhørighed, resiliens og værdier

67. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 2 "Samhørighed, resiliens og værdier" var på 79,1 mia. EUR (40,4 % af Unionens budget) fordelt som følger: 53,6 % til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og andre regionale operationer, 23,6 % til Den Europæiske Socialfond (ESF), 12,6 % til Samhørighedsfonden, 4,4 % til Erasmus+, 2,3 % til CEF Transport, 0,6 % til ESI og 2,9 % til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 67 805,19 mio. EUR, og at 98,29 % af dem blev gennemført (66 644,24 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 63 104,31 mio. EUR, og at 99,86 % af dem blev gennemført (63 054,76 mio. EUR);

68. bemærker, at gennemførelsen af samhørighedspolitikken for programmeringsperioden 2014-2020 fortsatte i 2022, og at Kommissionen for perioden 2021-2027 afsluttede forhandlingerne om alle programmer og kun foretog forskudsbetalinger, som beløb sig til 6,5 mia. EUR;

69. noterer sig, at udnyttelsesgraden for midlerne til samhørighedspolitikken for programmeringsperioden 2014-2020 nåede op på 79,2 % ved udgangen af 2022 (86 %

ved udgangen af 2023, inklusive nyligt tilføjet genopretningsbistand til samhørighed og Europas territorier (REACT-EU) i 2021-2022), og således ligger på et tilsvarende niveau som på samme tidspunkt i perioden 2007-2013; bemærker, at programmerne for 2014-2020 tegner sig for over 1 mio. projekter, og at de indtil videre har støttet 2,4 mio. virksomheder, skabt 370 000 nye arbejdspladser, forøget mere end 540 000 husstandes energimæssige ydeevne, skabt nye vedvarende energikilder, som kan producere 6 000 megawatt, og at 6,3 mio. husstande nød godt af at få bredbånd;

70. bemærker endvidere, at samhørighedsaktionen for flygtninge i Europa (CARE) og den fleksible bistand til områder (FAST-CARE) i 2022 mobiliserede over 1,3 mia. EUR til at hjælpe medlemsstater og regioner med at støtte millioner af ukrainske flygtninge, der søgte tilflugt på Unionens område, herunder almene sociale integrationsprogrammer, sundhedspleje, fødevarer eller væsentlig bistand og orientering mod arbejdsmarkedet; glæder sig over, at de foreslåede foranstaltninger er underlagt de samme forpligtelser med hensyn til passende forvaltnings- og kontrolsystemer og forsvarlig økonomisk forvaltning, som gælder for fondene under samhørighedspolitikken;

71. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en stikprøve på 260 transaktioner, som dækker hele spektret af udgifter under FFR-udgiftsområde 2; bemærker med bekymring, at Revisionsrettens anslåede samlede fejlforekomst inden for "Samhørighed, resiliens og værdier" i 2022 var på 6,4 %, hvilket er over væsentlighedstærsklen; henleder opmærksomheden på den markante stigning i den samlede fejlforekomst, som Revisionsretten anslår for 2022 i forhold til tidligere år (3,6 % i 2021, 3,5 % i 2020), mens Kommissionen anslår betalingsrisikoen for 2022 til at ligge på mellem 1,9 % og 2,7 %, hvilket er stabilt i forhold til tidligere år (1,9 %-2,5 % i 2021, 2,1 %-2,6 % i 2020);

72. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at absorptionspresset øgedes, da man nærmede sig udgangen af støtteberettigelsesperioden for programmerne for 2014-2020 (31. december 2023), og at effektiviteten af forvaltnings- og revisionsmyndighedernes kontroller og verificeringer kan være blevet reduceret i covid-19-perioden, hvilket potentielt kan have øget risikoen for uopdagede fejl og uregelmæssigheder; noterer sig, at Kommissionen anerkender, at den særlige situation og fleksibilitet, der blev givet under covid-19, kan have spillet en rolle i risikoen for uregelmæssigheder, da man var nødt til at finde alternative metoder til at kontrollere udgifterne (på afstand); understreger imidlertid, at de konstaterede risici og uregelmæssigheder ifølge Kommissionen snarere er knyttet til den type foranstaltninger, der blev gennemført i covid-19-perioden, eller til gennemførelsen eller forståelsen af den fleksibilitet, der blev indført i reglerne for offentlige udbud;

73. noterer sig Revisionsrettens forklaringer om, at dens fejlprocent henviser til andelen af anmeldte udgifter, for hvilken den mener, at betingelserne for betaling, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ("finansforordningen")[5], i forordningen om fælles bestemmelser og i direktiv (EU) 2017/1371[6] om beskyttelse af Unionens finansielle interesser (BFI-direktivet), ikke er opfyldt fuldt ud, hvilket har ført til en direkte og målbar finansiel indvirkning på det betalingsbeløb, som på det tidspunkt blev godkendt

[5] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[6] EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.

fra Unionens budget; noterer sig Revisionsrettens præcisering af, at fejlprocenten ikke bør fortolkes som svarende til det potentielle beløb i finansielle korrektioner, som Kommissionen kan pålægge i henhold til de gældende regler;

74. bemærker, at Kommissionen i de årlige aktivitetsrapporter rapporterer fejlprocenter for det enkelte program og for midlerne samlet set, som udelukkende henviser til uregelmæssigheder, der fører til finansielle korrektioner; bemærker, at Kommissionen for at pålægge finansielle korrektioner er nødt til at konkludere, at der er forekommet en uregelmæssighed som omhandlet i artikel 2, stk. 36, i forordningen om fælles bestemmelser, men at ikke alle formelle overtrædelser og fejl, som Revisionsretten har medtaget som kvantificerbare fejl i sin anslåede fejlforekomst, fører til ikkestøtteberettigede udgifter, fordi de ikke kan betragtes som en uregelmæssighed som defineret i artikel 2, stk. 36, i forordningen om fælles bestemmelser;

75. glæder sig over, at Kommissionen accepterer alle Revisionsrettens anbefalinger, og over dens tilsagn om at præcisere de gældende regler og det påkrævede revisionsarbejde over for alle interessenter, herunder i tæt samarbejde med Revisionsretten, for at begrænse disse forskelle i fremtidige vurderinger og kvantificeringer af fejl; tilskynder de to institutioner til sammen med alle relevante interessenter at arbejde videre på at mindske forskellene for at sikre juridisk klarhed og sikre, at revisioner ikke fører til en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for støttemodtagerne, og dermed at de politiske mål nås i praksis;

76. bemærker, at Revisionsretten konstaterede en stigning i specifikke fejltyper, som f.eks. ikkestøtteberettigede omkostninger og projekter og manglende overholdelse af reglerne for det indre marked, herunder reglerne om offentlige udbud og statsstøtte, hvilket er de samme kategorier af uregelmæssigheder, som Kommissionen og revisionsmyndighederne konstaterede på grundlag af deres fælles typologi; bemærker, at 3 % af Revisionsrettens anslåede fejlforekomst på 6,4 % inden for udgiftsområde 2 vedrører 100 % medfinansierede prioriteter under investeringsinitiativet som reaktion på coronavirusset (CRII+), som gav mulighed for mere fleksible udgifter; bemærker, at Kommissionen ikke har fundet revisionsbevis for en betydelig samlet indvirkning af de nye typer foranstaltninger og fleksibilitet, der blev indført, på fejlprocenterne i programmerne, og noterer sig, at Kommissionen traf foranstaltninger til at forebygge en sådan risiko;

77. bemærker, at Kommissionen for så vidt angår EFRU og Samhørighedsfonden gennemførte finansielle korrektioner og tilbagetrækninger, som i alt beløb sig til 11 mia. EUR i programmeringsperioden, herunder 2,4 mia. EUR for regnskabsåret 2021-2022; bemærker endvidere, at Kommissionen fortsætter gennemførelsen af sin målrettede handlingsplan for offentlige indkøb i samarbejde med medlemsstaterne;

78. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at overlapningen af programmeringsperioder kombineret med tilgængeligheden af yderligere finansieringsinstrumenter under NGEU (REACT-EU og genopretnings- og resiliensfaciliteten) med en mere begrænset levetid kan have lagt pres på medlemsstaternes forvaltningskapacitet i programmeringsperioden og i begyndelsen af gennemførelsen af deres samhørighedsprogrammer for 2021-2027; bemærker, at de nationale og regionale myndigheder i 2022 måtte flytte deres fokus til omprogrammering af programmerne under samhørighedspolitikken for 2014-2020,

herunder indførelsen af foranstaltninger finansieret under CRII(+), REACT-EU, fleksibel bistand til områder (FAST-CARE) og støtte til energi til overkommelige priser (SAFE), samtidig med gennemførelsen af de nationale planer under genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på at håndtere forskellige krise-, genopretnings- og redningsforanstaltninger; bemærker, at Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) yder støtte til de nationale og regionale myndigheder for at sikre fuld gennemførelse af programmerne for 2014-2020;

79. bemærker, at komplementaritet karakteriserer forholdet mellem fondene under samhørighedspolitikken og Unionens øvrige finansieringsinstrumenter; minder om, at fondene under samhørighedspolitikken og genopretnings- og resiliensfaciliteten er forskellige med hensyn til overordnede mål, tidsplan, forvaltningsmetode og finansiering, men fremhæver, at komplementaritet mellem dem er mulig og forventes, under forudsætning af at de samme omkostninger ikke dækkes to gange;

80. bemærker, at Kommissionen overvåger situationen nøje, navnlig når de nationale koordinerende myndigheder under genopretnings- og resiliensfaciliteten er de samme som for fondene under samhørighedspolitikken, og insisterede på at få tilstrækkelig ekstra forvaltningskapacitet og menneskelige ressourcer til de forskellige dele af EU-finansieringen;

81. glæder sig over, at hverken Revisionsretten eller Kommissionen peger på tilfælde, hvor den obligatoriske nationale medfinansiering af et samhørighedsprojekt er blevet betalt med midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i forbindelse med udbetalingerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2022;

82. bemærker, at Revisionsretten mener, at Kommissionens skrivebordsgennemgange og juridisk-kritiske revisioner har iboende begrænsninger med hensyn til at bekræfte validiteten af de samlede restfejlfrekvenser, som indberettes af revisionsmyndighederne; noterer sig Kommissionens svar om, at dens vurdering, som er baseret på en kombination af skrivebordsrevision og revisionsarbejde på stedet, og som dækker de forskellige individuelle programmer og sikkerhedspakker, giver den mulighed for at fastsætte et rimeligt og retvisende skøn over fejlfrekvenserne for hvert program hvert år og kumulativt for de samhørighedspolitiske fonde;

83. noterer sig Revisionsrettens konstatering af, at andelen af sikkerhedspakker med restfejlfrekvenser på over 2 % nåede et højdepunkt på 61 % af udgifterne i Revisionsrettens stikprøve i 2022 sammenlignet med 39 % i det foregående år, hvilket afspejler de vedvarende mangler i revisionsmyndighedernes arbejde; understreger, at Revisionsrettens revisionsresultater i de seneste seks år viser, at de nuværende kontroller endnu ikke i tilstrækkelig grad opvejer den høje iboende risiko for fejl på samhørighedsområdet, og at forvaltningsmyndigheder ikke altid er effektive med hensyn til at forebygge eller opdage uregelmæssigheder i de udgifter, som støttemodtagerne anmelder; bemærker med bekymring, at de fejl, som Revisionsretten har konstateret, udgør væsentlige svagheder i revisionsmyndighedernes arbejde med at kontrollere støtteberettigelsen af udgifter og projekter og overholdelsen af reglerne for det indre marked; bemærker, at en del af de restfejlfrekvenser, som Revisionsretten genberegnede til at ligge over 2 % i de reviderede sikkerhedspakker, kan tilskrives ovennævnte forskelle;

84. er bekymret over de vedvarende mangler, som Revisionsretten har konstateret i de nationale revisioner, og som kan skyldes utilstrækkeligt omfang, uklar dokumentering af revisioner og filtrering af stikprøver udført af nationale revisionsmyndigheder såvel som ressourcemæssige problemer, herunder utilstrækkelig finansiering og mangel på kvalificeret arbejdskraft hos de nationale revisionsmyndigheder; bemærker, at Kommissionen mener, at det arbejde, der udføres af størstedelen af revisionsmyndighederne er pålideligt, og at der kun hos 7 ud af 81 revisionsmyndigheder er behov for seriøse forbedringer;

85. noterer sig Revisionsrettens konstatering af, at modtagere af midler fra samhørighedspolitikken for at forenkle udgifterne gjorde brug af forenklede omkostningsmuligheder i forbindelse med 77 transaktioner eller 30 % af dens stikprøve, idet de anvendte enten faste satser, standardsatser for enhedsomkostninger eller en kombination af begge; understreger, at forenklede omkostningsmuligheder er en af de vigtigste foranstaltninger til at reducere de administrative omkostninger og byrder for støttemodtagerne og dermed give små støttemodtagere lettere adgang til finansiering og mulighed for at fokusere mere på at nå målene, samtidig med at fejlforekomsten reduceres;

86. bemærker, at Kommissionen i forbindelse med 2021-2027-programmerne har tilskyndet programmyndighederne til at anvende de forenklingsforanstaltninger, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser, navnlig anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder og ordninger med finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, for at tackle støtteberettigelsesproblemer, lette forvaltningsverificeringen og begrænse byrden på støttemodtagerne; bemærker, at der som følge af denne indsats indtil videre er blevet vedtaget 120 ordninger med forenklede omkostningsmuligheder på programniveau i 11 medlemsstater for f.eks. EFRU og Samhørighedsfonden og for Interregprogrammer (5,7 mia. EUR i samlet bidrag) samt fire ordninger med finansiering, som ikke er knyttet til omkostninger, i fire medlemsstater (til 1,2 mia. EUR i samlet bidrag);

87. minder om, at medlemsstaterne i perioden 2021-2027 skal overholde visse horisontale eller tematiske grundforudsætninger i forordningen om fælles bestemmelser, som er forudsætninger, der skal være til stede, for at fondenes specifikke målsætninger kan gennemføres virkningsfuldt og effektivt; minder om, at når grundforudsætningerne ikke er opfyldt på tidspunktet for indgivelsen af en betalingsanmodning til Kommissionen for den pågældende specifikke målsætning, vil de dermed forbundne udgifter ikke blive godtgjort fra Unionens budget, før Kommissionen finder det godtgjort, at grundforudsætningen er opfyldt;

88. bemærker på baggrund af den årlige rapport om beskyttelsen af Unionens finansielle interesser for 2022 (BFI-rapporten)[7], at antallet af svigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med samhørighedspolitikken steg med 4,2 % fra 2021 til 2022, mens ikke-svigagtige uregelmæssigheder steg med 10,2 %; bemærker, at Kommissionen anmodede revisionsmyndighederne om at være særligt opmærksomme på nye risici i forbindelse med mangedoblingen af fonde og den ekstra finansiering under NGEU, navnlig

[7] COM(2023)0464.

"dobbeltfinansiering", interessekonflikter, svig eller korruption; bemærker Kommissionens indsats for at fremme anvendelsen af risikovurderingsværktøjet Arachne over for de modstræbende medlemsstater og på at indføre forbedringer i værktøjet; bemærker, at revisionsmyndighederne udtrykkeligt afhjalp risikoen for svig i 65 % af de reviderede operationer i perioden 2014-2020, hvilket er en forbedring i forhold til de 38 %, som Revisionsretten konstaterede i 2021;

Henstillinger

89. opfordrer Kommissionen til:

i) at fortsætte sit samarbejde med Revisionsretten for at undersøge, om det er muligt at gøre resultaterne af deres anslåede fejlforekomster sammenlignelige og at bringe fortolkningen af retsakter i overensstemmelse med hinanden

ii) i sine revisioner at være særligt opmærksom på de risici, som er forbundet med den fleksibilitet, der er indført med CRII/CRII+-ændringerne

iii) at fortsætte sin støtte til medlemsstaterne i lyset af afslutningen af programmeringsperioden 2014-2020 og gennemførelsen af den nuværende programmeringsperiode, navnlig ved at støtte opbygningen af forvaltningskapacitet

iv) at fortsætte gennemførelsen af sin målrettede handlingsplan for offentlige indkøb i samarbejde med medlemsstaterne for at hjælpe programmyndigheder og ordregivende myndigheder med at forbedre deres praksis inden for offentlige indkøb, herunder hvordan de undgår de mest almindelige fejl inden for offentlige indkøb i forbindelse med forvaltningen af ESI-fondene, samt målrettede uddannelseskurser for medlemsstaternes embedsmænd

v) at forbedre forenklingen af gennemførelsen af samhørighedsprogrammer yderligere og arbejde tæt sammen med medlemsstaterne om at indkredse bedste praksis med hensyn til digitalisering af praksis og procedurer

vi) med henblik på at opnå en vellykket anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder at arbejde sammen med alle interessenter om metodologisk og sikkerhedsmæssig harmonisering, således at der er tilstrækkelig forudsigelighed for støttemodtagerne med hensyn til, hvordan disse muligheder forventes gennemført, og sikre, at revisioner ikke medfører yderligere bureaukrati i forbindelse med gennemførelsen og en unødvendig revisionsbyrde for støttemodtagerne

vii) at samarbejde med medlemsstaternes revisionsmyndigheder om at sikre, at den specifikke risiko for dobbeltfinansiering, navnlig med finansiering fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, er godt dækket af nationale kontroller og revisioner; insisterer på, at Kommissionen foretager tematiske revisioner, der er skræddersyet til områder og medlemsstater med høj risiko, og

viii) at etablere en omfattende mekanisme for anvendelse af midler fra Samhørighedsfonden i tilfælde af ekstraordinære eller uforudsete omstændigheder ved hjælp af vejledende bestemmelser om dens anvendelsesområde, disponible midler, forvaltning, revision og kontrol samt anvendelse;

Naturressourcer

90. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 3 "Naturressourcer" var på 58,1 mia. EUR (29,7 % af Unionens budget) fordelt som

følger: 65,9 % til direkte betalinger fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), 26,2 % til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), 4,7 % til markedsrelaterede udgifter under EGFL, 1,8 % til hav og fiskeri, 0,9 % til miljø og klima (LIFE-programmet) og 0,5 % til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet under FFR-udgiftsområde 3 "Naturressourcer" pr. 31. december 2022 var på 56 681,11 mio. EUR, og at 98,92 % af dem blev gennemført (56 069,86 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 55 781,71 mio. EUR, og at 98,95 % af dem blev gennemført (55 197,56 mio. EUR);

91. bemærker, at 2022 var det andet og sidste år i overgangsperioden, hvor midler fra budgetbevillingen til den fælles landbrugspolitik for 2021-2027 og yderligere 8 mia. EUR i eksterne formålsbestemte indtægter fra NGEU-midlerne til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) kunne anvendes af medlemsstaterne til fortsatte betalinger til landbrugere og andre modtagere af støtte under den fælles landbrugspolitik i afventning af ikrafttrædelsen af den nye fælles landbrugspolitik pr. 1. januar 2023;

92. bemærker, at der i regnskabsåret 2022 var mere end 5,9 mio. modtagere af direkte støtte, ca. 3,5 mio. modtagere af støtte til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og ca. 0,11 mio. modtagere af støtte til markedsforanstaltninger; understreger, at EU-landbrugernes og -fødevaresystemets modstandsdygtighed fortsat sikrer fødevaresikkerheden i og uden for Unionen på trods af de udfordringer, de stod over for i 2022;

93. bemærker, at Ruslands uprovokerede angrebskrig mod Ukraine blandt andre tiltag udløste aktiveringen af kriseresserven i form af en støttepakke, der beløb sig til 500 mio. EUR, hvoraf 350 mio. EUR blev stillet til rådighed for berørte producenter fra reserven og yderligere 150 mio. EUR fra EGFL; glæder sig over den høje gennemførelsesgrad (over 492 mio. EUR) og den hurtige gennemførelse; bemærker, at medlemsstaterne fik fleksibilitet til at beslutte, hvilke sektorer de mente var hårdest ramt af markedsforstyrrelserne, og typerne af støtteordninger, hvilket var afgørende for det kontrolsystem, der anvendtes;

94. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en stikprøve på 218 transaktioner, som dækker hele spektret af udgifter under dette FFR-udgiftsområde; bemærker, at Revisionsretten også har undersøgt oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) og Generaldirektoratet for Klima (GD CLIMA) samt udvalgte ordninger i 17 medlemsstater og Det Forenede Kongerige; bemærker, at Revisionsretten anslår fejlforekomsten for "Naturressourcer" til 2,2 % (1,8 % i 2022), og at størstedelen af de konstaterede fejl berørte transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikterne; bemærker, at GD AGRI anslår en risiko ved betaling på 1,76 %;

95. bemærker, at Revisionsretten fandt 21 kvantificerbare fejl inden for udvikling af landdistrikter, 7 i direkte betalinger, 2 i udgifter vedrørende markedsforanstaltninger og 2 i udgifter, som ikke vedrørte den fælles landbrugspolitik; er beroliget af, at Kommissionen har anført, at otte af de kvantificerbare fejl har en finansiel virkning på under 100 EUR (overanmeldelser af arealer), og at det fejlagtigt anvendte beløb for de fleste af dem er under 1 000 EUR;

96. bemærker, at størstedelen af de fejl, som Revisionsretten konstaterede, vedrørte afgivelse af unøjagtige oplysninger om arealer eller dyr (42 %) samt udgifter til ikkestøtteberettigede støttemodtagere, aktiviteter og projekter; bemærker med bekymring, at Revisionsretten ligesom i 2022 i en række tilfælde fandt, at medlemsstaternes myndigheder og Kommissionen havde tilstrækkelige oplysninger til at forebygge eller opdage og korrigere fejlene, før de godkendte udgifterne, og at dette ville have resulteret i en lavere fejlforekomst anslået til 1,3 %;

97. bifalder Kommissionens erklæring om, at gennemførelsesmodellen for den fælles landbrugspolitik for 2023-2027 har til formål at forenkle reglerne og fremhæve anvendelsen af nye teknologier, såsom arealovervågningssystemet, der vil bidrage til at reducere fejl; bemærker, at markidentifikationssystemet (LPIS) sammen med fejl begået af landbrugerne danner grundlaget for den geospatiale støtteansøgning, og minder om de betydelige potentielle fordele ved teknologier til overvågning af arealstøtte for landbrugerne, forvaltningerne og miljøet;

98. bemærker eksemplet med en ukorrekt anmeldelse af landbrugsaktivitet, som Revisionsretten fremlagde i sin årsberetning, og som i flere medier blev betegnet som "citrontræssagen", hvor en landbruger angav at dyrke en permanent afgrøde, mens marken i virkeligheden ikke var blevet dyrket i flere år; bemærker, at den finansielle virkning af denne fejl var 8 349,06 EUR som meddelt af Kommissionen samt de korrigerende foranstaltninger, som de ansvarlige nationale myndigheder har truffet, herunder inddrivelsen af det anmeldte beløb; roser Revisionsrettens og Kommissionens grundige revisionsarbejde og den hurtige opfølgning fra det pågældende betalingsorgans side;

99. bemærker, at forenklede omkostningsmuligheder anvendes i hele den fælles landbrugspolitik, herunder i forbindelse med udvikling af landdistrikter, hvor støtteberettigelsesbetingelserne er mere komplekse, og risikoen for fejl er højere, og at der stadig er mulighed for at forenkle foranstaltninger, som ikke er baseret på anmeldelser af arealer eller dyr, hvor medlemsstaterne kan beslutte, om de vil godtgøre de faktiske omkostninger eller betale i henhold til foruddefinerede output; bemærker, at Kommissionen angiver, at næsten 92 % af programmerne for udvikling af landdistrikterne gør brug af forenklede omkostningsmuligheder;

100. minder om, at sikkerhedsmodellen for den fælles landbrugspolitik omfatter betalingsorganernes kontroller på første niveau, det revisionsarbejde, som udføres af uafhængige certificeringsorganer, der afgiver årlige udtalelser om lovligheden og den formelle rigtighed af betalingsorganernes udgifter, og Kommissionens arbejde frem til regnskabsafslutningen; glæder sig over, at Revisionsretten på trods af visse uoverensstemmelser som følge af de forskellige ajourføringer af kontrol- og betalingsdatasættene konstaterede, at de udvalgte betalingsorganers systemer beregnede støttebetalingerne på en pålidelig måde, hvilket er et vidnesbyrd om den overordnede kvalitet og sammenhæng i medlemsstaternes kontrolstatistikker og betalingsdata, der bliver indberettet til Kommissionen;

101. glæder sig over medlemsstaternes øgede interesse for og anvendelse af det integrerede IT-værktøj til datamining, Arachne, idet 13 medlemsstater anvendte værktøjet i det mindste til nogle foranstaltninger, og fem medlemsstater deltog i en generel introduktionsworkshop om Arachne; noterer sig de hindringer, som medlemsstaterne

har rapporteret om, og Kommissionens fortsatte bestræbelser på at forbedre Arachne;

102. bemærker, at Kommissionen i 2022 rapporterede en gennemførelsesgrad på 99,69 % for forpligtelser under Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF), hvilket er en markant forbedring i forhold til gennemførelsesgraden på 15,98 % for dens forgænger, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) i 2021; bemærker imidlertid, at 94,76 % af de 1 135,74 mio. EUR i forpligtede bevillinger i 2022 og 97,06 % af de 148,12 mio. EUR i 2021 stadig var ubetalte ved udgangen af det pågældende år; bemærker endvidere, at gennemførelsesgraden for de godkendte betalingsbevillinger for EHFAF i 2022 var på 99,99 % og for EHFF i 2021 var på 86,55 %;

103. noterer sig Revisionsrettens særberetning 09/2023 om sikring af forsyningskæderne for landbrugsprodukter under covid-19 og dens konklusion om, at Kommissionens reaktion på den trussel, som covid-19-pandemien udgjorde for forsyningskæderne for landbrugsprodukter, i de fleste henseender var hensigtsmæssig, men ikke tilstrækkeligt målrettet; minder om, at direkte støtte med et budget på 712 mio. EUR blev gennemført hurtigt gennem omfordeling af uudnyttede midler fra ELFUL, hvilket resulterede i, at denne foranstaltning hovedsagelig blev anvendt af medlemsstaterne, så en betydelig del af ELFUL-budgettet var uudnyttet ved udgangen af 2019; minder endvidere om, at fem af de 14 medlemsstater stillede EU-finansieringen til rådighed for alle de landbrugere, der havde lidt tab, mens de andre ni medlemsstater rettede deres støtte mod udvalgte sektorer og støttede modtagerne, uanset om de havde lidt tab eller ej;

Henstillinger

104. opfordrer Kommissionen til:

i) i den efterfølgende evaluering af den fælles landbrugspolitik for 2014-2020 at sætte særligt fokus på overgangsperioden 2021-2022 og de yderligere krav, der blev medtaget i overgangsbestemmelserne i forordning (EU) 2020/2220[8]
ii) at forklare dechargemyndigheden, hvorfor gennemførelsesgraden for forpligtelser under EHFAF er så meget højere end gennemførelsesgraden for dens forgænger
iii) at holde dechargemyndigheden underrettet om anvendelsen af forenklede omkostningsmuligheder i den nuværende og den nye fælles landbrugspolitik og evaluere anvendelsen heraf sammen med medlemsstaternes myndigheder og (potentielle) støttemodtagere med henblik på at forstå den relativt langsomme udnyttelse af disse muligheder
iv) nøje at overveje risikoindikatorerne i Arachne med henblik på at nedbringe antallet af falske indikatorer og gøre de resterende indikatorer mere effektive med hensyn til at opdage situationer med en høj risiko for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og
v) at fremme, skabe incitamenter for og støtte medlemsstaternes betalingsorganer i forbindelse med anvendelsen af IT-værktøjer såsom kontrol i form af monitorering og andre billedteknologier inden for overvågning af landbruget;

Migration og grænseforvaltning samt Sikkerhed og forsvar

[8] EUT L 437 af 28.12.2020, s. 1.

105. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 4 "Migration og grænseforvaltning" var på 3,4 mia. EUR (1,7 % af Unionens budget) fordelt som følger: 43,9 % til Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), 23,1 % til Fonden for Integreret Grænseforvaltning og 33 % til tre decentrale agenturer: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA); bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 3 410,39 mio. EUR, og at 99,54 % af dem var blevet gennemført (3 394,69 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 3 372,54 mio. EUR, og at 9761 % af dem er blevet gennemført (3 292,03 mio. EUR);

106. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 5 "Sikkerhed og forsvar" var på 1,2 mia. EUR fordelt som følger: 45,6 % til Den Europæiske Forsvarsfond, 17 % til Fonden for Intern Sikkerhed, 19,2 % til de decentrale agenturer Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA), Europol og Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol), 6,8 % til nuklear sikkerhed og dekommissionering og 11,4 % til andre områder; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 1 813,03 mio. EUR, og at 99,8 % af dem var blevet gennemført (1 809,43 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 1 158,67 mio. EUR, og at 97,54 % af dem er blevet gennemført (1 130,20 mio. EUR);

107. bemærker, at en betydelig del af udgifterne under FFR-udgiftsområde 4 og 5 i 2022 vedrørte afslutningen af de resterende projekter fra FFR'en for 2014-2020; bemærker, at betydelige beløb under de nationale programmer for AMIF og Fonden for Intern Sikkerhed ikke var blevet udbetalt (26 % under AMIF og 33 % under Fonden for Intern Sikkerhed ved udgangen af 2022), selv om midlerne for perioden 2014-2020 skal anvendes inden juni 2024;

108. bemærker, at Revisionsretten undersøgte en stikprøve på 23 transaktioner, som ikke er tilstrækkeligt repræsentativ for udgifterne under FFR-udgiftsområde 4 og 5 og derfor ikke kan give et skøn over fejlforekomsten; bemærker, at Revisionsrettens revisionsresultater viser, at udgifterne er påvirket af støtteberettigelses- og udbudsproblemer, og at det er et højrisikoområde (11 ud af 23 reviderede transaktioner, dvs. 48 %, var behæftet med fejl); er bekymret over, at Revisionsretten kvantificerede ni fejl, som havde en indvirkning på de beløb, der blev afholdt over Unionens budget, og at den også konstaterede fire tilfælde af manglende overholdelse af retlige og finansielle bestemmelser uden indvirkning på Unionens budget; bemærker, at Kommissionen konkluderer, at risikoen ved betaling er under 2 % for udgifterne til migration og grænseforvaltning samt til sikkerhed og forsvar;

109. glæder sig over de fremskridt, Revisionsretten har konstateret i sin gennemgang af det arbejde, som seks medlemsstaters revisionsmyndigheder har udført som forberedelse til årsregnskaberne for AMIF 2021-2027, instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV) og Fonden for Intern Sikkerhed; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at de seks medlemsstaters revisionsstrategier endnu ikke var blevet vedtaget på tidspunktet for Revisionsrettens besøg (mellem september 2022 og februar 2023),

hvilket er en forudsætning for at indgive en "sikkerhedspakke";

110. bemærker, at GD DEFIS' strategi til bekæmpelse af svig blev ajourført i februar 2022, og at dens gennemførelse overvåges og rapporteres til ledelsen årligt; glæder sig over, at 100 % af OLAF's henstillinger vedrørende GD DEFIS blev gennemført, og at der ikke er indberettet tilfælde af svig på kommissionsniveau eller af dens partnere; bemærker, at den seneste ajourføring af Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggenders (GD HOME's) strategi for bekæmpelse af svig fandt sted i oktober 2021 og i øjeblikket er ved at blive gennemført; glæder sig over, at 72 % af OLAF's finansielle henstillinger fra det foregående år var gennemført fuldt ud ved udgangen af 2022, og at 28 % var under gennemførelse;

Migration og grænseforvaltning

111. bemærker, at midlerne under FFR-udgiftsområde 4 i 2022 tjente som redskab til at imødegå konsekvenserne af krigen i Ukraine; noterer sig, at der blev indført større fleksibilitet under midlerne for 2014-2020 for at forbedre medlemsstaternes muligheder for at kanalisere midler til nye behov, og at der blev udløst 400 mio. EUR i nødhjælp under de tematiske faciliteter; bemærker, at vedtagelsen af medlemsstaternes programmer for 2021-2027 gav dem adgang til mere end 10 mia. EUR under de nye fonde for programmeringsperioden;

112. bemærker, at mere end 16 millioner mennesker fra Ukraine og Moldova er blevet registreret som indrejst i Unionen siden begyndelsen af krigen i Ukraine, og at over fire millioner mennesker, der er flygtet fra krigen, har opnået beskyttelse i Unionen; bemærker, at Kommissionen ydede finansiel støtte til Den Internationale Organisation for Migration for at støtte processen som led i et projekt til 15 mio. EUR, som letter overførsler af sårbare personer fra Moldova, der er flygtet fra Ukraine; bemærker endvidere, at Kommissionen den 30. november 2022 bekendtgjorde sin beslutning om at yde finansiel støtte på 5,5 mio. EUR til et projekt, der skulle gennemføres af Det Internationale Forbund af Røde Kors- og Halvmåne-selskaber (IFRC) for at støtte værter og alle dem, der er involveret i at stille privat indkvartering til rådighed for fordrevne personer, og samle god praksis med henblik på fremtidige behov; noterer sig, at Kommissionen i 2022 i forbindelse med finansieringen af Ukraine vedtog afgørelser, der gav tilladelse til at anvende midler, som ikke er knyttet til omkostninger, der beløb sig til i alt 248 mio. EUR (maj 2022) og 137 mio. EUR (august 2022), samt til mindre tilskud, sikre boliger og psykosocial støtte, der beløb sig til i alt 15 mio. EUR;

113. bemærker, at GD HOME i 2022 ydede 27 mio. EUR til udveksling af sikkerhedsrelaterede oplysninger og 25,5 mio. EUR til bekæmpelse og forebyggelse af kriminalitet, herunder terrorisme; bemærker endvidere, at Kommissionen i juli 2022 gennem Fonden for Intern Sikkerhed bevilgede 15,7 mio. EUR til medlemsstaterne for yderligere at støtte langsigtede projekter og aktiviteter inden for den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT) – et sikkerhedsinstrument, der er "drevet" af medlemsstaterne med henblik på at identificere, prioritere og imødegå trusler fra organiseret og grov international kriminalitet;

Sikkerhed og forsvar

114. glæder sig over, at SMV'ers deltagelse i Den Europæiske Forsvarsfond (navnlig SMV'ers grænseoverskridende deltagelse i industrikonsortier) fremmes gennem

målrettede indkaldelser, økonomiske bonusser, særlige tildelingskriterier og anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder for at mindske den administrative byrde; bemærker, at 38,2 % af de deltagende enheder i indkaldelserne under Den Europæiske Forsvarsfond i 2022 var SMV'er, og at 20 % af den samlede finansiering, der var til rådighed gennem disse indkaldelser, vil gå til SMV'er (166 mio. EUR);

115. minder om, at den forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning (PADR) var et forgængerprogram for Den Europæiske Forsvarsfond med et budget på 90 mio. EUR, som finansierede 18 forskningsprojekter udvalgt efter indkaldelser af forslag i årene 2017-2019; bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning 10/2023 "Den forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning" bemærker, at Unionen stadig mangler en langsigtet strategi for projekterne under Den Europæiske Forsvarsfond, navnlig med hensyn til virkning, yderligere forskning, udvikling, fremstilling, indkøb og andre aspekter; glæder sig over, at Kommissionen har accepteret alle Revisionsrettens anbefalinger;

116. noterer sig Revisionsrettens bemærkninger i særberetning 10/2023 om de begrænsede menneskelige ressourcer, der er til rådighed i Kommissionen, og den deraf følgende risiko for Den Europæiske Forsvarsfond; bemærker, at antallet af medarbejdere, der er nødvendigt for at forvalte forsvarsprojekter er højere end for andre projekter som følge af sikkerhedsproblemerne; bemærker, at det konstant stigende antal forslag, der skal bedømmes, og projekter, der skal forvaltes, lægger et betydeligt pres på de menneskelige ressourcer og skaber udfordringer med hensyn til at rekruttere kvalificeret og tilstrækkeligt erfarent personale;

Henstillinger

117. opfordrer Kommissionen til:

    i) at sikre, at der stilles tilstrækkelige budgetmidler og kvalificerede menneskelige ressourcer til rådighed til at styrke forsvarssamarbejdet og -investeringerne og til at gennemføre Den Europæiske Forsvarsfond, og
    ii) at overvåge gennemførelsen af OLAF's udestående finansielle henstillinger;

Naboområder og verden

118. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 6 "Naboområder og verden" var på 14,5 mia. EUR (7,4 % af Unionens budget) fordelt som følger: 64,8 % til instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa (NDICI – et globalt Europa), 16,8 % til humanitær bistand, 14,4 % til førtiltrædelsesbistand (IPA III) og 4 % til andre foranstaltninger og programmer; bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger på budgettet pr. 31. december 2022 var på 17 670,49 mio. EUR, og at 99,79 % af dem blev gennemført (17 632,52 mio. EUR); bemærker endvidere, at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 13 156,10 mio. EUR, og at 99,19 % af dem blev gennemført (13 049,50 mio. EUR);

119. bemærker, at Revisionsretten undersøgte en stikprøve på 72 transaktioner, som ikke er tilstrækkeligt repræsentativ for udgifterne under dette FFR-udgiftsområde og derfor ikke kan give et skøn over fejlforekomsten; bemærker, at Revisionsrettens revisionsresultater viser, at dette er et højrisikoområde (34 ud af 72 reviderede

transaktioner, dvs. 47 %, var behæftet med fejl); bemærker, at Revisionsretten konstaterede 25 fejl, der havde en finansiel indvirkning på Unionens budget, vedrørende ikkestøtteberettigede omkostninger, manglende bilag, offentlige udbud og udgifter, der ikke var afholdt;

120. minder om, at Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger (GD NEAR) rapporterer om risikoen ved afslutningen i sine årlige aktivitetsrapporter på grundlag af en undersøgelse foretaget af en ekstern kontrahent, kendt som restfejlfrekvensen (RER), hvis formål er at anslå den fejlprocent, der ikke opdages af det interne kontrolsystem, og at konkludere, om det er effektivt eller ej; bemærker resultaterne af 2022-undersøgelsen af restfejlfrekvensen, som viser, at restfejlfrekvensen i 2022 er 1 % og dermed under væsentlighedstærsklen på 2 %;

121. bemærker, at Revisionsretten konstaterede begrænsninger med hensyn til den metode, der blev anvendt til at fastsætte restfejlfrekvensen, som kan bidrage til, at den undervurderes, navnlig at kontrahenten i nogle tilfælde udelukkende kan forlade sig på resultaterne af tidligere kontrolarbejde, og at den anslåede restfejlfrekvens for tilskud under direkte forvaltning ikke er medtaget i beregningen af GD NEAR's samlede restfejlfrekvens; bemærker, at Kommissionen bekræfter, at den ikke er omfattet af sådanne begrænsninger, fordi i) anvendelsen af tidligere kontrolarbejde er underlagt strenge betingelser, og ii) den samlede fejlfrekvens indbefatter tilskud under direkte forvaltning;

122. glæder sig over, at Kommissionen siden 2021 har gennemført Revisionsrettens anbefalinger om at offentliggøre begrænsningerne i undersøgelsen af restfejlfrekvensen i GD NEAR's årlige aktivitetsrapporter, om at styrke kontrollen ved at identificere og forebygge tilbagevendende fejl og om, at GD NEAR skal indføre forpligtelser, ifølge hvilke den kontrahent, der er ansvarlig for undersøgelsen af restfejlfrekvensen, skal underrette Kommissionen om tilfælde af mistanke om svig mod EU-budgettet, der konstateres under arbejdet vedrørende undersøgelsen af restfejlfrekvensen;

123. bemærker med bekymring, at de årlige aktivitetsrapporter fra GD NEAR og Generaldirektoratet for Internationale Partnerskaber (GD INTPA) meldte om vanskeligheder med gennemførelsen af det nye operationelle informationssystem OPSYS, som til tider var ustabilt, ikke opfyldte forventningerne og krævede hyppig indgriben fra GD DIGIT's støtteteams, hvilket førte til, at det blev identificeret som en kritisk risiko i GD NEAR's risikovurdering;

124. bemærker, at Revisionsretten også vurderede arbejdet med at bevidstgøre EU-delegationspersonalet om forebyggelse af svig samt om etik og integritet; bemærker med bekymring, at nogle af de medarbejdere, som Revisionsretten interviewede, ikke var blevet undervist i forebyggelse af svig i de seneste fem år; bemærker, at GD NEAR stiller en række værktøjer og ressourcer til rådighed for sit personale for at dække problemstillinger vedrørende svig, såsom uddannelse, et netværk til bekæmpelse af svig med kontaktpunkter og vejledning; noterer sig de positive resultater af de undersøgelser, som GD NEAR har foretaget for at kontrollere graden af bevidsthed om svig blandt medarbejderne, samt at der blev identificeret nogle områder, hvor der kunne foretages forbedringer, og at der er ved at blive gennemført en handlingsplan;

125. glæder sig over Kommissionens indførelse af en række mekanismer til at afbøde risici

og sikre korrekt anvendelse af EU-midler, som anvendes i ustabile områder eller konfliktområder; bemærker, at Kommissionen systematisk vurderer korruptionsrisici i partnerlande og anvender en række værktøjer til at afbøde dem, samtidig med at den anvender betingelser og resultatindikatorer til at fremme finanspolitisk gennemsigtighed og ansvarlighed gennem sin budgetstøtte; glæder sig over, at lande, der modtager EU-budgetstøtte, over tid er blevet bedre til at kontrollere korruption, ifølge Verdensbankens data;

126. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning 14/2023 "Programmering af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa" konstaterede, at selv om Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten havde samlet finansieringen i et enkelt instrument, instrumentet NDICI – et globalt Europa, som dækker mere end 70 % af den EU-finansiering, der var afsat til foranstaltninger udadtil i finansieringsperioden 2021-2027, anvendte de to forskellige metoder til tildeling af midler til naboskabslande og lande uden for naboskabsområdet, og at de flerårige vejledende programmer ikke sikrede, at de udvalgte interventionssektorer var dem, hvor EU-midlerne kunne opnå en virkning;

127. bemærker, at Kommissionen den 9. oktober 2023 efter Hamas' afskyelige terrorangreb på Israel den 7. oktober 2023 bekendtgjorde sin beslutning om at gennemgå Unionens bistand til Palæstina; glæder sig over, at gennemgangen, som blev afsluttet den 21. november 2023, har vist, at Kommissionen har forudgående og efterfølgende kontroller og et sikkerhedssystem, der fungerer godt, og at der hidtil ikke er fundet dokumentation for, at der er blevet omdirigeret penge til utilsigtede formål; fremhæver endvidere, at de nuværende regler for udbudsprocedurer og indkaldelser af forslag ifølge Kommissionens svar "gør deltagelsen af enheder, enkeltpersoner eller grupper, der er tilknyttet terrororganisationer, kategorisk uforenelig med enhver form for EU-finansiering";

128. bemærker, at GD NEAR i 2022 betalte 910,8 mio. EUR i bilateral bistand til Ukraine, hvoraf 698 mio. EUR blev betalt gennem budgetstøtte; bemærker, at næsten 200 mio. EUR fra igangværende projekter med succes blev omdirigeret for at nå ud til modtagerne, før de humanitære partnere kunne mobilisere deres bistandsprogrammer; bemærker, at begrænsningerne med hensyn til en tilstrækkelig overvågning af projekter i Ukraine førte til et forbehold i GD NEAR's årlige aktivitetsrapport for 2022, og at der gennemføres korrigerende foranstaltninger såsom overvågning af fremskridt med projektgennemførelsen gennem skrivebordsgennemgange, fjernløsninger og anvendelse af en tjenesteudbyder;

129. glæder sig over, at OLAF undertegnede administrative samarbejdsordninger med både Ukraines anklagemyndighed den 11. februar 2021 og Ukraines statslige revisionstjeneste i marts 2023; bemærker, at Ukraine snart forventes at blive associeret med EU-programmet for bekæmpelse af svig, og glæder sig over, at OLAF yder støtte til de ukrainske myndigheder i deres nationale indsats og strategier for bekæmpelse af svig; glæder sig over, at EPPO undertegnede samarbejdsordninger med Ukraines nationale kontor for bekæmpelse af korruption i juli 2023 med henblik på at lette samarbejdet om efterforskning af korruptionssager og med den ukrainske anklagemyndighed i marts 2022 for at beskytte Unionens og Ukraines finansielle interesser gennem effektiv efterforskning og retsforfølgning;

Henstillinger

130. opfordrer Kommissionen til:

i) med hensyn til OPSYS-applikationssystemet at forbedre kvaliteten af den nye software, stabilisere applikationen og forbedre grænsefladerne mellem de forskellige OPSYS-moduler og afsætte de ressourcer, der er nødvendige for at øge dets modenhed/robusthed
ii) at fortsætte med at sikre, at alle kontrakter, der involverer EU-finansiering, overholder gældende EU-lovgivning fuldt ud, herunder ansvarlighed, gennemsigtighed og beskyttelse af EU-midler; at gøre deltagelse af enheder, enkeltpersoner eller grupper med tilknytning til terrororganisationer kategorisk uforenelig med enhver form for EU-finansiering og sikre, at strenge overvågnings- og kontrolmekanismer sørger for, at alle personer, der er involveret i EU-finansierede foranstaltninger, udelukkende forfølger de mål og aktiviteter, der er godkendt til EU-finansiering
iii) at indføre passende kontrolforanstaltninger i ustabile områder eller konfliktområder for at sikre korrekt kontrol med anvendelsen af EU-midler;

Europæisk offentlig forvaltning

Menneskelige ressourcer

131. bemærker, at budgettet for programmerne under FFR-udgiftsområde 7 "Europæisk offentlig forvaltning" var på 11,6 mia. EUR (5,9 % af Unionens budget), hvilket omfatter EU-institutionernes og -organernes udgifter til menneskelige ressourcer og pensioner (ca. 70 % af det samlede beløb), bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi; bemærker, at 58,6 % af det samlede beløb anvendes af Kommissionen (6,7 mia. EUR); bemærker, at de endeligt vedtagne forpligtelsesbevillinger i budgettet for Kommissionen pr. 31. december 2022 var på 6 298,13 mio. EUR (99,84 % af dem blev gennemført, dvs. 6 288,14 mio. EUR), og at de endeligt vedtagne betalingsbevillinger på budgettet beløb sig til 6 298,22 mio. EUR (94,66 % af dem blev gennemført, dvs. 5 961,72 mio. EUR);

132. bemærker, at Revisionsretten har undersøgt en stikprøve på 60 transaktioner, som dækker hele spektret af udgifter under FFR-udgiftsområde 7 og omfatter alle EU-institutioner og -organer; bemærker, at Revisionsretten også har undersøgt, om oplysningerne om formel rigtighed i de årlige aktivitetsrapporter fra alle institutioner og organer – herunder fra de generaldirektorater og kontorer i Kommissionen, der har det primære ansvar for administrationsudgifterne – var pålidelige og efterfølgende medtaget i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport; bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten inden for FFR-udgiftsområde 7 ikke var væsentlig, og bemærker, at der ikke er fremsat nye anbefalinger til Kommissionen;

133. bemærker, at Kommissionen i april 2022 vedtog sin nye strategi for menneskelige ressourcer ("HR-strategien"), som har til formål at imødekomme nye behov efter covid-19-krisen og fokuserer på at opnå en attraktiv arbejdsplads, hurtigere og mere smidig udvælgelse og rekruttering og en fleksibel og udbytterig karriere for alle medarbejdere; bemærker, at dokumentet er en række intentioner om ændringer og forbedringer, som bør gennemføres gradvist, og at en del af dets indhold først skal forhandles på plads i den sociale dialog med personalerepræsentanterne;

134. bemærker, at Kommissionen i stigende grad har rekrutteret kontraktansatte eller midlertidigt ansatte i faste stillinger til at udføre nye opgaver som følge af hurtigt skiftende prioriteter som reaktion på særlige eller hastende situationer og endda for at kompensere for geografiske skævheder i ansættelserne; minder om sin bekymring over institutionernes videntab og den negative indvirkning på de berørte medarbejderes perspektiver og jobsikkerhed; fremhæver, at ansættelse af kontraktansatte eller midlertidigt ansatte ikke er en holdbar løsning på det faldende antal af og de geografiske skævheder i ansøgninger til EU's udvælgelsesprøver og, vigtigst af alt, på det længe kendte og komplekse spørgsmål om EU's stadig ringere tiltrækningskraft som arbejdsgiver;

135. bemærker med tilfredshed, at procentdelen af kvinder i ledelsesfunktioner er steget betydeligt siden begyndelsen af valgperioden: I juli 2023 var andelen af kvinder i ledelsesfunktioner 45,2 % på topledernіveau (en stigning på næsten 9 procentpoint siden begyndelsen af valgperioden) og 47,5 % på mellemlederniveau (en stigning på 6 procentpoint);

136. anerkender, at det for at sikre rekruttering på det bredest mulige geografiske grundlag er nødvendigt at gøre noget ved årsagerne til underrepræsentationen lige fra den første ansættelse; glæder sig over, at Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed (GD HR) for at styrke den geografiske balance på tværs af forskellige kategorier af Kommissionens personale mødtes med alle medlemsstater for at drøfte deres repræsentation og færdiggøre alle fælles handlingsplaner under hensyntagen til de særlige forhold i hver enkelt medlemsstat med henblik på at tackle de mulige årsager til underrepræsentation i fællesskab;

137. minder om Revisionsrettens revision af Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors (EPSO's) aktiviteter og bemærkningerne vedrørende dets effektivitet[9]; bemærker, at EPSO i 2022-2023 indførte fjernprøver, og beklager, at dette system nu er ved at blive revurderet på grund af de mange tekniske vanskeligheder, som mange ansøgere oplevede; beklager de ulemper, som ansøgerne var udsat for, de direkte budgetomkostninger ved at suspendere de eksterne udvælgelsesprøver og den ekstra indsats, som Kommissionens rekrutteringstjenester måtte gøre for at finde en passende erstatning;

Bygninger og administration

138. bemærker, at Kommissionens nye centrale finansielle system, SUMMA, var planlagt til at gå i produktion inden udgangen af 2023, og at der var gjort fremskridt i overensstemmelse med målet om idriftsættelse i begyndelsen af 2024; bemærker, at fristen for indførelsen af det nye regnskabssystem er blevet forlænget med et år, fordi effektueringen af forbindelserne mellem SUMMA og de operationelle programmer (delt forvaltning, e-tilskud, e-indkøb, personalebetalinger) samtidigt har vist sig at være en mere kompleks øvelse end forventet; understreger med bekymring, at omkostningerne til SUMMA-programmet siden dets start i begyndelsen af 2018 og frem til udgangen af 2022 var omkring 95 mio. EUR, og at forlængelsen af dets tidsplan vil kræve yderligere

[9] Den Europæiske Revisionsret, særberetning 23/2020 "Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor: Det er på tide at tilpasse udvælgelsesprocessen til udviklingen i rekrutteringsbehovene".

midler i 2024, der anslås til ca. 7 mio. EUR;

139. bemærker medierapporterne om forhandlinger mellem den belgiske regering og Kommissionen om en ejendomstransaktion til en værdi af næsten 1 mia. EUR og ligeledes Kommissionens planer om at leje kontorlokaler i området Bruxelles nord, herunder de berørte medarbejderes modvilje; understreger, at en eventuel udvikling i Kommissionens ejendomspolitik ikke bør forringe arbejdsvilkårene for dens personale;

Europaskolerne

140. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten i sin årsberetning om regnskabet for Europaskolerne for regnskabsåret 2022 ikke konstaterede væsentlige fejl i Europaskolernes endelige konsoliderede årsregnskab for 2022; glæder sig over de yderligere forbedringer, som Revisionsretten har fremhævet, med hensyn til kvaliteten af de endelige individuelle og konsoliderede regnskaber i forhold til tidligere år;

141. bemærker med bekymring, at både Revisionsretten og den eksterne revisor fandt uvæsentlige fejl, som hovedsagelig vedrørte beregningen af hensættelser til ydelser efter fratrædelse, og at revisionserklæringerne fra den eksterne revisor ikke var i overensstemmelse med den rammeaftale, der var indgået med generalsekretærens kabinet ("hovedkontoret");

142. bemærker, at Revisionsretten, omend den roste forbedringerne i ansættelses- og indkøbsprocedurerne i hovedkontoret, konstaterede mangler i disse procedurer for to ud af de syv skoler, den reviderede (Frankfurt og Luxembourg I); bemærker med bekymring, at Revisionsretten endnu en gang bemærkede svagheder i betalingsprocedurerne for både hovedkontoret og de to skoler, der blev revideret;

143. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 12. september 2023 om Europaskolesystemet: status, udfordringer og perspektiver[10] understregede, at der er alvorlige mangler i det nuværende system for ansættelse af lærere i Europaskolesystemet, hvilket resulterer i et misforhold mellem behovene på skolerne og det faktiske personale, der udstationeres af medlemsstaterne, problemer med årlige ansættelsesplaner og med at finde kvalificerede lærere og medarbejdere, usikre arbejdsvilkår for lokalt ansatte lærere og andet pædagogisk personale og problemer med løbende faglig udvikling;

Henstillinger

144. opfordrer Kommissionen til:

i) i lige stort omfang at tage hensyn til den effektive udnyttelse af kontorlokaler og personalets sundhed og trivsel i forbindelse med gennemførelsen af den nye HR-strategi, navnlig for så vidt angår personer med handicap, samt at inddrage personalerepræsentanter på behørig vis, når arbejdsvilkårene ændres
ii) fortsat at være opmærksom på forebyggelse, identifikation og tilstrækkelig håndtering af tilfælde af udbrændthed i den større sammenhæng med

[10] Vedtagne tekster, P9_TA(2023)0306.

personaleniveau, arbejdsbyrde og medarbejdertrivsel

iii) at styrke foranstaltningerne for at støtte kvinder i at forfølge en karriere som leder med henblik på at øge antallet af ansøgninger fra højt kvalificerede kvinder til mellem- og topledерstillinger i både Kommissionen og EU-agenturerne

iv) at fortsætte sit arbejde for at styrke den geografiske balance blandt sine medarbejdere på alle niveauer og samtidig opfylde kravene i personalevedtægten vedrørende ansøgernes kompetencer og merit

v) at foretage passende investeringer i opbygningen af IT-kapacitet og -ressourcer for at gøre EPSO mere effektivt og produktivt, og navnlig for at sikre optimale prøvebetingelser i fremtidige udvælgelsesprocesser og

vi) at sikre en bedre og strengere risikostyringstilgang, så SUMMA bliver klart til anvendelse, og undgå væsentlige risici for midlertidige forstyrrelser, indtil det nye regnskabssystem er fuldt operationelt;

145. opfordrer desuden Kommissionen og Europaskolerne til:

i) straks at gennemføre Revisionsrettens anbefalinger i dens beretning om Europaskolernes årsregnskab for regnskabsåret 2022 og holde dechargemyndigheden underrettet om fremskridtene

ii) hurtigst muligt at afhjælpe den fortsatte mangel på lærere og sikre en stabil og retfærdig beskæftigelsessituation for alle ved at fastholde personalet og reducere udskiftningen og dermed også undgå hjerneflugt og

iii) at lade EU's finansielle bidrag til Europaskolerne fremgå som en særskilt budgetpost i fremtidige EU-budgetter med henblik på at øge gennemsigtigheden, sikre strategisk planlægning og lette den parlamentariske kontrol under dechargeproceduren;

KAPITEL II - Den europæiske genopretnings- og resiliensfacilitet

Generelle bemærkninger

146. minder om, at udbruddet af covid-19-pandemien i 2020 meget pludseligt ændrede Unionens økonomiske og sociale udsigter og førte til en samlet indsats for at iværksætte genopretningspakken for Europa, der består af FFR'en for 2021-2027 og NGEU, hvori hjørnestenen er genopretnings- og resiliensfaciliteten; minder om, at formålet med genopretnings- og resiliensfaciliteten er at yde medlemsstaterne finansiel støtte til at afbøde de alvorlige økonomiske og sociale virkninger af covid-19-pandemien og gøre de europæiske økonomier og samfund mere bæredygtige, modstandsdygtige, inkluderende og bedre forberedt på de udfordringer og muligheder, der er forbundet med den grønne og den digitale omstilling; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten er et innovativt, midlertidigt instrument baseret på resultater, hvilket betyder, at betalingerne er knyttet til en tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål, som afspejler fremskridt med reformer og investeringer i de nationale genopretnings- og resiliensplaner, der er fastsat i en gennemførelsesafgørelse fra Rådet;

147. bemærker, at alle 27 nationale genopretnings- og resiliensplaner var vedtaget ved udgangen af 2022 med tildeling af 335,1 mia. EUR i tilskud og 165,3 mia. EUR i lån, som vil blive udbetalt efter virkeliggørelsen af 2 557 foranstaltninger (bestående af ca. en tredjedel til reformer og to tredjedele til investeringer) og de tilhørende 6 237 milepæle og mål senest i 2026; bemærker, at Kommissionen i 2022 udbetalte i alt 74,4 mia. EUR (47,2 mia. EUR i tilskud og 27,2 mia. EUR i lån), inklusive forfinansiering;

148. bemærker, at planen REPowerEU blev ivæksat i maj 2022 for at hjælpe Unionen med at mindske sin afhængighed af russiske fossile brændsler ved at spare energi, producere ren energi og diversificere Unionens energiforsyninger, hvilket er i overensstemmelse med den grønne omstilling; bemærker, at de ændringer af forordning (EU) 2021/241 ("forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten")[11], der blev indført ved forordning (EU) 2023/435 om REPower EU[12], føjede yderligere finansiering og prioriteter til genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at alle 27 medlemsstater har indgivet ændrede genopretnings- og resiliensplaner med henblik på at medtage REPowerEU-kapitler, men også for at anmode om yderligere lånestøtte, foretage justeringer efter ajourføringen af det maksimale finansielle bidrag eller foretage ændringer på grund af objektive omstændigheder, hvilket forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten muliggjorde; bemærker, at revisionen af genopretnings- og resiliensplanerne er underlagt de samme vurderingskriterier som de oprindelige planer samt de specifikke krav, der gælder for kapitlerne om REPowerEU;

149. minder om, at Kommissionen inden for rammerne af NGEU kan skaffe op til 806,9 mia. EUR mellem medio 2021 og 2026 ved at udstede EU-obligationer; bemærker, at Kommissionen i juni 2022 bebudede en finansieringsplan for perioden fra juni til udgangen af december 2022 og skaffede yderligere 50 mia. EUR i langsigtet finansiering til NGEU suppleret med udstedelse af kortfristede EU-gældsbeviser, hvilket bragte det samlede udestående beløb for NGEU-obligationer op på 171 mia.

---

[11] EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17.
[12] EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1.

EUR, hvoraf 36,5 mia. EUR blev skaffet ved at udstede grønne obligationer;

150. bemærker, at der i 2020 var planlagt et beløb på 14,9 mia. EUR i FFR'en for 2021-2027 til dækning af rentebetalingerne for ikketilbagebetalingspligtig støtte under NGEU; er bekymret over indvirkningen af de højere rentesatser på EU-budgettets købekraft, idet rentesatserne for 10-årige EU-obligationer er steget fra 0,09 % i 2021 til 3,2 % i 2023; noterer sig Kommissionens udsagn om, at Unionen under alle omstændigheder vil opfylde sine forpligtelser over for obligationsindehaverne, og dens forslag til en teknisk ændring af FFR'en for at optimere den budgetmæssige behandling af NGEU-låneomkostningerne;

Revisionsrettens bemærkninger

151. glæder sig over, at udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2022 i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige, bortset fra virkningerne af de kvantitative fejl i 11 betalinger og de væsentlige fejl i 6 betalinger, som Revisionsretten har anslået, og som danner grundlag for dens erklæring med forbehold vedrørende udgifterne under genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at genopretnings- og resiliensfacilitetens udgiftsmodel er afhængig af de vurderinger, som Kommissionen skal foretage, og at Revisionsretten derfor ikke angiver en fejlforekomst, men anslår, at den minimale finansielle effekt af dens revisionsresultater ligger under, men tæt på væsentlighedstærsklen;

152. bemærker, at Revisionsretten reviderede 244 af 274 milepæle og alle 37 mål, der indgik i betalingsanmodningerne vedrørende tilskud i 2022; bemærker, at Revisionsretten mener, at der vedrørende 15 af dem var problemer med den formelle rigtighed (mindre end 5 % af det samlede antal); bemærker, at Revisionsretten mener, at kravene ikke var var tilfredsstillende opfyldt for så vidt angår 8 milepæle og mål i 8 betalinger; bemærker, at Revisionsrettens konklusioner er baseret på dens fortolkning af de retlige krav, som Rådet har fastsat, eller på kvalitative vurderinger, der afviger fra Kommissionens; bemærker, at alle betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten vurderes i forhold til de rammer, der er meddelt og anvendes af Kommissionen, som ved hver betaling også tager hensyn til Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse og den kontrol, som medlemsstaternes eksperter foretager i henhold til udvalgsproceduren;

153. bemærker, at Revisionsretten mener, at der var et tilfælde af dobbeltfinansiering i 2022, selv om der ikke er knyttet nogen omkostninger til den pågældende foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten; noterer sig Kommissionens bemærkning om, at "dobbeltfinansiering" i henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten udtrykkeligt er knyttet til omkostninger, og at der derfor ikke kan være tale om "dobbeltfinansiering", hvis medlemsstaten ikke har fremlagt anslåede omkostninger som led i sin nationale plan; bemærker, at Kommissionen understreger, at reformer er afgørende kriterier for Kommissionens positive vurdering af genopretnings- og resiliensplanerne, men at medtagelsen af omkostningsfrie reformer ikke øger den finansielle tildeling, selv om planerne på denne måde sikrer en effektiv og rettidig gennemførelse heraf;

154. noterer sig, at Revisionsretten også konstaterede adskillige tilfælde af svagheder i udformningen af milepæle og mål og problemer med pålideligheden af de oplysninger,

som medlemsstaterne havde medtaget i deres forvaltningserklæringer, skønt Revisionsretten anser effekten af disse revisionsresultater for at være væsentlig, men ikke gennemgribende; bemærker, at Kommissionen indvilliger i at vurdere milepæle og mål, forudsat at der er en retlig begrundelse for at ændre elementerne i en gennemførelsesafgørelse fra Rådet, nemlig at en medlemsstat forelægger en ændret plan, og der er et retsgrundlag, som berettiger ændringerne;

155. bemærker, at Kommissionen ved udgangen af 2022 indberettede seks tilfælde af potentielle uregelmæssigheder til OLAF, som var påvist under efterfølgende revisioner eller gennem åbne kilder i forbindelse med foranstaltninger støttet af genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at OLAF i 2022 formidlede et risikovurderingssystem for genopretnings- og resiliensfaciliteten og afholdt over 50 kurser i bekæmpelse af svig for Kommissionens tjenestegrene, agenturer og andre eksterne partnere, herunder medlemsstaternes myndigheder;

156. glæder sig over Revisionsrettens systematiske revisionsarbejde i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten med vægt på beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, som giver en grundig analyse af de relevante aspekter af faciliteten og værdifuld indsigt i dens gennemførelse; bemærker med tilfredshed, at Kommissionen i det store og hele accepterer og anvender Revisionsrettens anbefalinger, og anerkender, at mange af de problemer, som Revisionsretten har påpeget, vedrører retsgrundlaget for genopretnings- og resiliensfaciliteten og er forbundet med dens innovative karakter og funktionsmåde; mener, at Revisionsrettens anbefalinger fra dens revisionsarbejde med genopretnings- og resiliensfaciliteten er særligt relevante for EU-lovgiverne med henblik på fremtidige resultatbaserede EU-finansieringsinstrumenter;

Revision og kontrol

157. bemærker, at kontrolrammen er skræddersyet til genopretnings- og resiliensfacilitetens unikke karakter og bygger på to typer kontroller, nemlig i) Kommissionens kontrol med henblik på at give rimelig sikkerhed for lovligheden og den formelle rigtighed af forpligtelser og betalinger på grundlag af en tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål som fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelser om godkendelse af genopretnings- og resiliensplanerne og ii) medlemsstaternes kontrol for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af Unionens finansielle interesser som fastsat i artikel 22 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten;

158. glæder sig over, at Kommissionen på grundlag af Revisionsrettens anbefalinger og de indhøstede erfaringer har fremlagt sine metoder til i) vurdering af den tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål, ii) beregning af de suspenderede beløb i tilfælde af manglende opfyldelse af en milepæl eller et mål og iii) håndtering af potentielle situationer, hvor de milepæle og mål, som Kommissionen oprindeligt vurderede var tilfredsstillende opfyldt, efterfølgende blev ændret af medlemsstaten; glæder sig over, at Kommissionen accepterer anbefalingen om at foretage en revision af sine procedurer for efterfølgende revision for at kontrollere den potentielle ændring af mål efter udbetalingen, men er bekymret for, at metoden ikke skaber juridisk klarhed i tilfælde af, at en milepæl eller et mål bliver ændret efter genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemførelsesperiode;

159. bemærker, at Kommissionen har verificeret tilstrækkeligheden af medlemsstaternes

kontrolsystemer som en forudsætning for en positiv vurdering af genopretnings- og resiliensplanerne, og at der i nogle tilfælde blev tilføjet specifikke milepæle og mål vedrørende revision og kontrol i genopretnings- og resiliensplanerne for at sikre, at systemerne er fuldt ud tilstrækkelige til at beskytte Unionens finansielle interesser; noterer sig, at en tilfredsstillende opfyldelse af milepæle og mål vedrørende revision og kontrol igen var en forudsætning for de første betalinger, og glæder sig over, at Revisionsretten ikke rejste nogen spørgsmål vedrørende den tilfredsstillende opfyldelse af dem som vurderet i 2022; bemærker, at Kommissionen efterfølgende gennemførte 16 systemrevisioner i 2022 og 11 i 2023, så alle medlemsstaternes kontrolsystemer vil være blevet revideret mindst én gang ved udgangen af 2023;

Gennemførelse og virkning

160. bemærker, at Kommissionen i 2022 foretog 13 betalinger til 11 medlemsstater, som beløb sig til i alt 72,2 mia. EUR, efter tilfredsstillende opfyldelse af 366 milepæle og mål (328 milepæle og 38 mål); bemærker, at Kommissionen på datoen for offentliggørelsen af den anden gennemførelsesrapport i september 2023 havde modtaget 32 betalingsanmodninger fra 20 medlemsstater og udbetalt et samlet beløb på 153,4 mia. EUR (106,3 mia. EUR i tilskud og 47,1 mia. EUR i lån);

161. noterer sig i Kommissionen rapporterer, at opfyldelsen af milepæle og mål stort set er på rette spor, efter at det første år, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten fungerede, var mere fokuseret på de nødvendige reformer med henblik på at opbygge rammerne for efterfølgende investeringsprojekter for at opnå en større virkning; bemærker, at Kommissionen rapporterer om forsinkelser i forhold til den vejledende tidsplan for betalinger som følge af processen med at revidere genopretnings- og resiliensplanerne i forbindelse med REPowerEU-planen og gennemførelsesudfordringer, som medlemsstaterne oplever, f.eks. forvaltningskapacitetsproblemer, investeringsflaskehalse og konsekvenserne af den russiske angrebskrig mod Ukraine, herunder energikrisen, uventede prischok, mangel på visse materialer og høj inflation; bemærker, at Kommissionen støtter alle medlemsstater i at fremskynde gennemførelsen og revideringen af deres planer, bl.a. gennem instrumentet for teknisk støtte; er bekymret over, at otte medlemsstater ifølge Kommissionens gennemførelsesrapport for genopretnings- og resiliensfaciliteten for 2023 endnu ikke har indgivet nogen betalingsanmodning til Kommissionen;

162. glæder sig over genopretnings- og resiliensfacilitetens helt afgørende bidrag til at forhindre et alvorligt økonomisk tilbageslag og en alvorlig social krise efter covid-19-pandemien og det forhold, at den muliggjorde en hidtil uset bølge af reformer og investeringer i hele Unionen, som vil have en betydelig langvarig indvirkning på bruttonationalproduktet (BNP); påpeger, at genopretnings- og resiliensfacilitetens europæiske merværdi længe har været bevist gennem det forhold, at dens innovative og fleksible karakter gør det muligt for medlemsstaterne at nå Unionens fælles politiske mål; bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten samtidig giver medlemsstaterne mulighed for at håndtere landespecifikke udfordringer gennem udformningen af genopretnings- og resiliensplanerne, samtidig med at der anvendes en fælles vurderingsramme på lige vilkår for alle medlemsstater og betalingsanmodninger;

163. glæder sig over, at de reformer og investeringer, som medlemsstaterne har foreslået til støtte for den grønne og den digitale omstilling, har oversteget de mål, der er fastsat i

forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, eftersom de anslåede klimaudgifter beløber sig til ca. 40 % og de digitale udgifter til 26 %, mens målene blev fastsat til henholdsvis 37 % og 20 %;

164. bemærker de fremskridt, der er rapporteret med hensyn til genopretnings- og resiliensfacilitetens seks søjler, og navnlig med gennemførelsen af landespecifikke henstillinger, idet der som minimum er gjort visse fremskridt med hensyn til 68 % og betydelige fremskridt med hensyn til 12 % af de landespecifikke henstillinger for 2019-2020, hvilket viser de incitamenter, som genopretnings- og resiliensfaciliteten skaber; bemærker, at der også er gjort betydelige fremskridt med gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger for 2022, idet der som minimum er gjort visse fremskridt med hensyn til næsten 52 % af de henstillinger, der blev rettet til medlemsstaterne i juli 2022;

165. bemærker på baggrund af særberetning 26/2023, at Kommissionen og medlemsstaterne til trods for den begrænsede tid, der var til rådighed til at udforme genopretnings- og resiliensfacilitetens performancemodel, har formået at oprette et overvågningssystem, herunder et IT-system, der gør det muligt at måle fremskridtene med gennemførelsen; glæder sig over Kommissionens tilsagn om at arbejde med de påpegede problemer og gennemføre de relaterede henstillinger;

166. glæder sig over de betydelige fremskridt, som de fælles indikatorer har vist på tværs af alle politiske søjler frem til december 2022, eksempelvis er der opnået besparelser i det årlige energiforbrug på 22 mio. megawatt ("MWh"), 1,43 mio. virksomheder er blevet hjulpet enten gennem monetær støtte eller støtte i naturalier, 4 millioner mennesker er blevet uddannet, og der er ydet støtte til 4 115 196 unge i alderen 15-29 år;

Gennemsigtighed

167. bemærker, at Ombudsmanden anerkender, at der er gjort fremskridt med hensyn til proaktiv gennemsigtighed, navnlig gennem resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten og offentliggørelsen af de 100 største støttemodtagere; noterer sig imidlertid de punkter, hvor der kan foretages forbedringer, som Ombudsmanden har påpeget, og støtter Ombudsmandens henstillinger om at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed med hensyn til genopretnings- og resiliensfaciliteten;

168. bemærker, at den ændrede forordning om genopretnings- og resiliensfaciliteten efter et udtrykkeligt krav fra Parlamentet pålægger medlemsstaterne at offentliggøre oplysninger om de 100 endelige støttemodtagere, der modtager det højeste finansieringsbeløb under genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at alle medlemsstater på nær én har offentliggjort den krævede liste på resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten, og konstaterer, at der er stor variation i betalingernes størrelse både på tværs af medlemsstaterne og inden for det enkelte land, hvilket skyldes genopretnings- og resiliensplanernes heterogene karakter;

169. glæder sig over de øvrige initiativer, som Kommissionen har taget for at øge gennemsigtigheden i forbindelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker, at centrale dokumenter vedrørende gennemførelsen, såsom genopretnings- og resiliensplanerne, operationelle ordninger, vurderingsmetoder og dokumenter, der understøtter eller indeholder vigtige beslutninger vedrørende medlemsstaternes gennemførelse, er offentliggjort og let tilgængelige;

Henstillinger

170. bakker op om Revisionsrettens anbefalinger i dens årsberetning og i de tilknyttede særberetninger og glæder sig over, at Kommissionen accepterer størstedelen af dem; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dem og holde dechargemyndigheden underrettet om de fremskridt, der gøres med gennemførelsen;

171. opfordrer desuden Kommissionen til:

i) at kortlægge forskellige muligheder for at håndtere ændring af milepæle efter udløbet af genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemførelsesperiode og det relevante retsgrundlag herfor
ii) at fortsætte med at forbedre klarheden af foranstaltningerne og de dertil knyttede milepæle og mål, når medlemsstaten forelægger en revision af den nationale plan
iii) at afhjælpe de forsinkelser, der rapporteres om, på et tidligt tidspunkt ved bl.a. at yde teknisk bistand til medlemsstaterne
iv) fortsat at samarbejde med Revisionsretten med henblik på at bringe fortolkningen af milepæle og mål så tæt på hinanden som muligt og
v) at anvende Revisionsrettens anbefalinger fra dens arbejde med genopretnings- og resiliensfaciliteten og de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med gennemførelsen, i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af fremtidige resultatbaserede EU-instrumenter, når det er relevant.